

AŞK ZAMANINDA GÜZELDİR

‘‘AŞk için beklemeliyiz.’’

1-(BARIŞ/BARIŞ'IN ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Saat, 06.29. Alarm'ın çalmasına 1 dakika var. Kamera önce Alarm'ı gösterir, sonra, yatağında yatmakta olan Barış'ı. Barış'ı gösterdikten sonra Alarm çalar. Barış gözlerini açar, alarm'ı kapatır ve yatağından kalkar. Odasının kapısını açar, banyoya doğru gider.

2-(BARIŞ, NERGİS/MUTFAK/İÇ/GÜNDÜZ)

Nergis mutfakta Barış için kahvaltı hazırlamaktadır. Ocaktaki çayın altını kısar, önceden doğradığı domates ve salatalığı masaya bırakırken Barış mutfağa gelir. Masada bir eksik var mı yok mu diye bakar, tüm kahvaltılıklar masadadır.

NERGİS: Günaydın oğlum.

BARIŞ: Günaydın anacım.

NERGİS: Hadi çayları doldur kahvaltıya başlayalım.

Dolaptan iki çay bardağı ve altlığı çıkarıp, mermere bırakır Barış. Çaydanlığı alıp doldurur bardakları. Masaya getirir ve kahvaltıya başlarlar.

3-(MUSTAFA, ÖZGÜR/MÜHENDİSLİK MİMARLIK FAKÜLTESİ
KAFETERYASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Kafeteryada oturup çay içmektedir Mustafa ve Özgür. Özgür, saatine bakar.

ÖZGÜR: Saat 07.55. Nerede kaldı bu çocuk yeğenim?

MUSTAFA: Gelir şimdi yeğenim. Bu aralar kafası biraz karışık.

ÖZGÜR: Final haftası kafa karışıklığı falan anlamaz yeğenim.

Sirkelememiz lazım bu çocuğu.

Mustafa iğrenç espriyi patlatır.

MUSTAFA: Niye, Barış kilim mi ki sirkeliyoruz yeğenim?

Özgür, bu espriyi duyduktan sonra, Mustafa'ya tip tip bakar, bir şey söylemek ister sonra vazgeçer, saatine bakar. Saat 08.03 olmuştur. Saatin 08.03 olduğunu görünce korkuyla yerinden fırlar.

ÖZGÜR: Lafa tuttun, geç kaldık yeğenim!

MUSTAFA: Koş, yeğenim koş, hâlâ bir Umut, Burak varken koş.

Sınıfa doğru koşmaya başlarlar, koşarken Özgür'ün sesi duyulur.

ÖZGÜR: Hoca bizi sınava almasın, ben sana Napolili Hamsikle ilgili espri

Yapacağım hem de uygulamalı.

4-(BARIŞ, MUSTAFA, ÖZGÜR, DERYA, ÖMER, FİGÜRANLAR/S-3
SINIFI/İÇ/GÜNDÜZ)

Sınav başlamış, Derya, öğrencilerin arasında gezmekte, Ömer ise masanın üzerine oturmuş, öğrencileri izlemektedir. Mustafa ve Özgür kan ter içinde hocanın yanına gelirler. Arkalarından Barış gelir.

DERYA: Neredesiniz siz?

MUSTAFA: Hocam, affedin dalgınlığımıza geldi.

Derya kapının dışını göstererek;

DERYA: Koridorun sonundaki panoyu biliyor musunuz?

MUSTAFA: Evet hocam.

DERYA: Gidin, orada Yer Altı Jeolojisinin bütünleme tarihine bakın.

Mustafa ve Özgür korkudan arkalarına bile bakmadan dışarı çıkarlar. Barış derin bir iç çeker, arkasını döner. Tam çıkacakken Derya'nın sesini duyar.

DERYA: En arka sıraya geç! Bekle. Kağıdını getiriyorum.

Barış, arkasını döner, Derya'ya bakar, gülümser. Derya da ona bakar, gülümser. Teşekkür ederim dermiş gibi kafasını sallar. En arka sıraya geçer.

5-(BARIŞ, DERYA/DERYA'NIN ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Sınav bitmiş, Derya, Barış ile birlikte odasına gelmiştir.

BARIŞ: Beni sınava aldığınız için tekrar çok teşekkür ederim hocam. Ama

Sizden bir ricam olacak.

DERYA: Seni dinliyorum.

BARIŞ: Arkadaşlarımın bu hatasını affedin. Hâlâ sisteminize alışamadılar.

Derya, biraz düşünür.

DERYA: Onlara söyle, saat 5 teki 2. Öğretim sınavına gelsinler, yalnız en Ufak hatalarında tüm soruyu çizerim ona göre.

Barış, gülümser.

BARIŞ: Siz hiç merak etmeyin, iyi niyetinizi asla suistimal etmeyecekler.

Odadan çıkar. Derya arkasından gülümser, tükenmez kalemını alır ve sınav kağıtlarını okumaya başlar.

6-(CEMAL, SITKI/GENEL MÜDÜR ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Sıtkı, odasında evraklarla uğraşmaktadır. Aniden kapı çalar.

SITKI: Buyurun!

Kapı açılır, Cemal içeri girer.

SITKI: Hoş geldiniz.

Elini uzatır, tokalaşırlar.

CEMAL: Hoş bulduk.

Oturur.

Sıtkı şirket telefonundan kantini arar 2 çay söyler.

SITKI: İngilizce için gelmiştiniz değil mi?

CEMAL: Evet. Oğlumu kaydedecektim.

Kantinci kapıyı tıklatıp, içeri girer, tepeşisindeki çayları Cemal ve Sıtkı'nın yanına bırakır, odadan çıkar.

SITKI: Kaç kur almak istiyor oğlunuz?

Çayından bir yudum alır.

CEMAL: Akademik seviyeye ulaşmak için kaç kur gerekiyor?

SITKI: 3 kur. Eğer yetmezse sonradan YDS sınıfımızı da kaydedebiliriz.

Cemal çayını bardağın yarısına kadar içer.

CEMAL: 3 kur ne kadar yapıyor?

SITKI: 1400 TL.

Cemal biraz düşünür. Çayını bitirir, sonra koltuktan kalkar.

CEMAL: Son gün ne zaman?

SITKI: Cuma günü. Cumartesi derslerimiz başlıyor.

CEMAL: Tamam. Cuma günü uğrarım. Size iyi çalışmalar.

SITKI: İyi günler dilerim.

Cemal, odadan çıkar. Telefonunu çıkarır, çıkışa doğru yürümeye başlar.

7-(BARIŞ, NERGİS, CEMAL/EV/İÇ/GECE)

Cemal, oturma odasında oturup televizyon izlemektedir. Nergis mutfaktan çıkıp oturma odasına gelir, elinde tepsi tepside de 3 bardak çay vardır. Cemal'e bardağını verir.

CEMAL: Teşekkür ederim canım.

NERGİS: Bir şey değil. (Gülümser.)

Nergis, Barış'ı çağırır.

NERGİS: Barış. Gel oğlum çay iç.

10 saniye sonra Barış, oturma odasına gelir. Her zamanki gibi ciddi ve ağırbaşlıdır.

Nergis, tepsiyi sehpa bırakmıştır. Barış tepside çayını alır. Koltuğa oturur.

CEMAL: Bugün kursa gittim Barış için.

NERGİS: Kaydını yaptın mı?

CEMAL: Konuştum sadece. Fiyat aldım.

NERGİS: Ne kadar fiyat söylediler?

CEMAL: 1400. Eğer tamam diyorsanız, cuma günü kaydını yapacağım.

NERGİS: Yap tabi ki. Oğlumuzun geleceği daha önemli.

Camiden ezan sesi gelir. Barış sesi duyunca koltuktan kalkar.

BARIŞ: Müsadenizle, ben abdest alıp namaz kılacağım.

CEMAL: Seccadeyi kaldırma, senden sonra ben namaz kılacağım.

Barış, oturma odasından çıkar, abdest almaya banyoya doğru yürür.

8-(BARIŞ/ANTRE (EV)/İÇ/GECE)

Kamera, Barış'ı secde ederken gösterir. Secdeden kalkar barış, ettehiyyatü suresini içinden okur. Sonra ellerini semaya kaldırır, içinden dua etmeye başlar.

BARIŞ (İÇ SES): Allahım! Sen beni en iyi bilen ve görensın.

Söyleyemediğim dertlerimin ortağı ve dermanısın. Beni bu

Acıdan kurtar yarabbi.

Seccadenin kenarını kıvrır. Babasını çağırır.

BARIŞ: Baba, namazım bitti.

Odasına gider.

9-(MUSTAFA, ÖZGÜR, FİGÜRANLAR/DİSCO/İÇ/GECE)

Discodaki figüranların dans ederken görüntüleri kameraya yansır, kamera dans edenleri göstererek yavaşça Mustafa ve Özgür'ün masasına gelir. Masayı full donatmışlardır. Mustafa bardağındaki içkiyi bir dikişte bitirir. Özgür, onu uyarmak ister.

ÖZGÜR: Fazla hızlı gitme yeğenim, masadan kalkamazsın sonra.

MUSTAFA: Bana bir şey olmaz. Yer altından geçtim, bunun şerefine şişenin

Dibine vuracağım yeğenim.

Özgür, ona bakar. Haklısın der gibi kafasını sallar. Kolasını bir dikişte bitirir.

MUSTAFA: Sen niye içmiyorsun yeğenim?

Özgür ona tip tip bakar.

ÖZGÜR: Benim neden içmediğimi benden daha iyi biliyorsun.

MUSTAFA: Şaka yapıyorum kızma. Beni kırmadığın için teşekkür ederim.

ÖZGÜR: Bir şey değil.

Sahnede dans edenlere bakar Mustafa, bir tane kıza takılı kalır. Kalkar yerinden sahneye gider, kızın dikkatini çekmek için o da onlarla beraber dansa başlar. Dansın sonunda yan

yana dans eden 2 kızın ilgisini çekmeyi başarmıştır. Kızlara gülümser, kızlar da ona gülümser. Özgür şaşkın şaşkın bakabilir.

10-(MUSTAFA, KIZLAR/EV/ İÇ/GECE)

Dışarıdan anahtarla evin kapısı açılır. Mustafa ve Kızlar içeri girer. Ev, 1+0 bir evdir. Kızlar yatağa yaslanır. Mustafa üstündeki hırkayı çıkarır. Kızları göz ucuyla süzer.

MUSTAFA: Hazır mısınız kızlar?

KIZLAR(AYNI ANDA): Hazırız.

MUSTAFA: O zaman gece bizim için şimdi başlıyor.

Odanın çıkışına doğru gelir. Işığı söndürür. Kızların üzerine koşarak atlar. Atlama anında kızlar gülerler, sonra gülme biter. Sahne kesilir.

11-(BARIŞ/ BARIŞ'IN ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Yatağında oturmuş derin düşüncelere dalmıştır Barış. Yatağının köşesindeki komidinde duran flash diskini alır ve odasındaki televizyonun usb yerine takar. Yatağına oturur, kumandayla televizyonda açılan şarkı listesinden Erdem Ergün'ün Efkâra geldim şarkısında durur. Oynat tuşuna basarak müziği açar, kafasını duvara yaslar, gözlerini kapatır, şarkı bitmeyene kadar da açmaz.

12-(BARIŞ, İREM, FİĞÜRANLAR, SELİM/ YABANCI DİL SINIFI/İÇ/GÜNDÜZ)

Figüranlar sınıfta sıralara oturmuş hocayı beklemektedir. Selim sınıfa girer. Neşeli bir tavırla;

SELİM: Good Morning!

SINIF: Good Morning

Kendini tanıtmaya başlar Selim.

SELİM: I am Selim. I am 30 years old. I am from İzmir.

O sırada kapı çalar, Barış kapıyı açar, özür diler Selimden.

BARIŞ: Excuse me! May I come in?

SELİM: Yes, of course.

Barış, sınıftan içeri girer, En arkada boş bir sıra bulur, gider oturur.

SELİM: Bugün sizinle temel seviye olan tanışma üzerinde duracağız.

Kapı tekrar çalar, Sınıfa bir kız girer. Barış kızı görür görmez donakalır. Gözleri onun dışında hiçbir şey görmez bir süre. Gelen kişi İrem'dir. 1.70 boyunda Zayıf, Saç yapısı hafif kıvrıkcık bir kızdır İrem. Hocadan Türkçe özür diledikten sonra Boş bir sıra arar, sadece, Barış'ın yanı boştur. Barış'ı görünce o da Barış gibi bir süre bakakalır. Sonra gönülsüz bir şekilde gidip Barış'ın yanında oturur.

SELİM: Evet, nerede kalmıştık?

13- (MUSTAFA/EV/İÇ/GÜNDÜZ)

Hâlâ uyumaktadır Mustafa. Alarm'ı çalar. Gözlerini açar, sol köşede komidinin üstündeki alarm'ı kapatır. Baş ağrısından doğrulamaz bile. Başını tutar, "Başım!" diye söylenmeye başlar. Yorgan vücudunun yarısına kadar örtülüdür. Gözü kızları arar, kızlar yoktur, gitmiştir. Gece yastığının köşesine attığı atletini alıp giyer. Sahne orada kesilir.

14-(MUSTAFA/EV/İÇ/GÜNDÜZ)

Siyah tişörtünü ve koyu mavi kot pantolonunu giymiştir Mustafa. Kemerini takar. Çoraplarını giyer, telefonu çalar. Arayanın kim olduğuna bakar, telefonu açar.

MUSTAFA: Efendim yeğenim. 20 dakikaya oradayım. Görüşürüz.

Telefonu kapatır.

15-(MUSTAFA, ÖZGÜR, BARIŞ/PLAYSTATION SALONU/İÇ/GÜNDÜZ)

Özgür içeride oturmuş, pes 2013 oynamaktadır, Dakika 75 tir maçta. Orta sahadan uzun bir ara pasla forvete topugönderir. Forvet kaleci ile karşı karşıya şutu çeker, top sağ direğe çarpar gider sol direğe çarpar kaleciye geri döner, kaleci topu tutar. Özgür sinirden deliye döner.

Mustafa içeri girer o sırada. Gider Özgür'ün yanına oturur.

ÖZGÜR: Sonunda gelebildin yeğenim!

MUSTAFA: Uyuya kalmışım yeğenim.

Dün olanları ima etmeye çalışarak,

MUSTAFA: Biliyorsun, gece çok yoruldum.

Özgür daha da sinirlenir.

ÖZGÜR: Tövbe tövbe!

Barış içeri girer, gözleri Özgür ve Mustafa'yı arar, gider yanlarına oturur. Her zamanki gibi ciddi ve ağırbaşlıdır.

ÖZGÜR: Hoş geldin!

BARIŞ: Hoş bulduk.

MUSTAFA: Hoş geldin.

BARIŞ: Hoş bulduk Musti. Hadi takımları seçin başlayalım.

ÖZGÜR: Önce Benle yeğenim oynayalım.

BARIŞ: Benim için fark etmez.

Oyun kolunu Mustafa'ya verir Barış. Özgürle Mustafa takımları seçmeye başlarlar.

16- (BARIŞ, ÖZGÜR, MUSTAFA/PLAYSTATION SALONU ÖNÜ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Salondan çıkarlar. Özgür söylenmektedir.

ÖZGÜR: Sizdeki balın damlası bende olsa beni asla yenemezsiniz. 8 direk ne

Demek ulan!

MUSTAFA: Biz mi ballıyız yeğenim?

Özgür iyice sinirlenir.

ÖZGÜR: Yok! Ben ballıyım yeğenim.

Mustafa gülmeye başlar.

MUSTAFA: Biliyorum yeğenim.

Özgür tam küfredecekken, telefonu çalar.

ÖZGÜR: Efendim anne. Tamam yarım saate ordayım.

Telefonu kapatır.

ÖZGÜR: Ben gidiyorum gençler, görüşürüz.

İkisiyle de tokalaştıktan sonra gider. Mustafa ve Barış da yürümeye başlar. Yürürken, Mustafa, Barış'a bakar en sonunda onun bu ciddi haline dayanamaz.

MUSTAFA: Biz ne zaman birbirimizden dertlerimizi saklar olduk Barış!

Barış, sakinliğini bozmadan cevap verir.

BARIŞ: Benim bir derdim yok. Sen saklıyorsan külahları fena değişiriz.

Mustafa iyice sinirlenir.

MUSTAFA: Oyun oynamayı bırak. Ben senin içini bilirim oğlum! Bırak bu

Derdim yok yalanlarını!

Barış, Mustafa'ya sakin sakin bakar, sonra ağzından şu sözler dökülür.

BARIŞ: Çay bahçesine gidelim mi?

Mustafa gülümser.

MUSTAFA: Ha şöyle! Yola gel!

Yürümeye devam ederler.

17-(BARIŞ, MUSTAFA, GARSON/ÇAY BAHÇESİ/ DIŞ/GÜNDÜZ)

Deniz kenarında bir çay bahçesinde oturmaktadır Barış ve Mustafa. Martı sesleri eşliğinde ciddi bir şekilde denize bakar Barış. Garson, çayları getirir, Mustafa teşekkür eder, garson gider. Barış'ın sessizliğini Mustafa'nın sesi böler.

MUSTAFA: Hadi anlat artık derdini.

Barış, denize bakmaya devam ederek konuşmaya başlar.

BARIŞ: Bu dünyada insanı en çaresiz bırakan duygu nedir?

MUSTAFA: Geceyi kızılsız geçirmek.

Barış, kaşları çatık bir şekilde Mustafa'ya bakar.

MUSTAFA: Benim için öyle.

BARIŞ: Senin gibi çapkın bir pezevenge soranda kabahat zaten.

Yüzünü tekrar denize döner.

MUSTAFA: Aşık mı oldun?

Barış hiçbir şey söylemez.

MUSTAFA: Allah yardımcın olsun!

BARIŞ: Ona her şeyi açıkladım, kabul etmedi. Beni asıl yıkan bu değildi. Çünkü

Hayır cevabına kendimi hazırlamıştım. Beni onun başkasına olan aşkı

Mahvetti.

18-(BARIŞ, İREM, DÖNERCİ ÇIRAĞI, KANTİNCİ/KANTİN/İÇ/GÜNDÜZ)

Flashback in. Kantindeyiz. İrem bir masa bulmuş ders çalışmakta. Barış kantinden içeri girer. İrem'i görür, gidip yanına oturur.

İREM: Yine aynı konulara gireceksen, ne kendini yor ne de benim dersimi böl.

BARIŞ: Elime geçerli bir neden Vermeyene kadar, hep aynı konuyu konuşacağız.

O sırada bir dönerci çırağı kantine gelir. Barış, dönerci çırağını genel müdür odasına yönlendirir. Çırağın elinde 3 sipariş poşeti vardır.

BARIŞ: Döneri yukarı kata götür.

DÖNERCİ Ç: Abi acelem var. 2 sipariş daha vereceğim, sen yukarı çıkarır mısın?

Barış, tamam der gibi kafasını sallar. Dönerci Çırağı, döneri bırakır, gider. Barış, döneri alır yukarı çıkar.

19-(BARIŞ/KANTİN/İÇ/GÜNDÜZ)

Barış'ı merdivenlerden inerken görürüz. Hızlı adımlarla kantine gelir, gözleri İrem'i arar, İrem gitmiştir. Giderken notlar aldığı sarı not defterinden bir kağıt düşürmüştür. Barış, kağıdı yerden alır. Ön sayfada İrem'in yazdığı İngilizce kelimeler vardır. Arkayı çevirir, 5 tane yazılmış İngilizce kelime görür, kelimelerin altındaki sembol ve yazıyı görünce gözünden bir damla yaş gelir. Kağıtta "İ ♥ V" yazmaktadır. Bir süre donakalır Barış. Kağıdı cebine koyar, kantini yavaş ve hüzünlü adımlarla terk eder.

20-(BARIŞ/BARIŞ'IN ODASI/ İÇ/GECE)

Odasına girerken görürüz Barış'ı. Çantasını kapının köşesine atar. Odanın ışığını açmaz. Diz çöker ve ağlayarak secde eder. Kamera yavaş yavaş uzaklaşır, odanın dışına doğru çıkarken, sahne kesilir.

21-(BARIŞ, İREM/KANTİN/İÇ/GÜNDÜZ)

Ertesi gün. İrem yine kantinde oturmakta, Sarı not kağıdını aramaktadır. Barış kantine gelir, öfkeli gözlerle İrem'e bakar. İrem, Barış'ı görür, Barış'a sormaya karar verir.

İREM: Sen benden sonra da kantindeydin, buralarda sarı bir not kağıdı gördün mü?

Barış hırkasının cebinden sarı not kağıdını çıkarır. Hiçbir şey söylemez, bir süre İrem'e bakar. İrem ne olduğunu anlamaya çalışırken, Barış, kağıdı buruşturup İrem'in masasına atar, öfkeyle baktığı gözlerinden 1 damla yaş gelir. Kantini hızlı adımlarla terk eder.

22-(BARIŞ, MUSTAFA/ÇAY BAHÇESİ/GÜNDÜZ)

Flashback out. Mustafa, Barış'a üzgün gözlerle bakmaktadır.

MUSTAFA: Anlattıklarından sonra, gecelik ilişkileri daha çok sevmeye

Başladım.

Barış, Mustafa'yı uyarır.

BARIŞ: Aklını başına topla. Bir gün altından geçeyim derken takılacaksın, Kızın yakınları senin üstünden geçecekler.

MUSTAFA: Bana bir şey olmaz, merak etme.

BARIŞ: Bir gün bu yaptıklarından çok pişman olacaksın, çok!

MUSTAFA: Sen imdadıma yetişirsin.

BARIŞ: Bu dünyada hayatını kurtaracağım en son kişi sensin.

MUSTAFA: Hadi ulan oradan!

Mustafa gülmeye başlar, Barış tebessüm eder. Kamera yavaşça uzaklaşırken Barış'ın "Çayları soğuttuk." Cümlesi duyulur.

23-(İREM, VEYSEL/SİNEMA SALONU/İÇ/GECE)

Kamera, kafasını Veysel'in kalbine koymuş İrem'i gösterir. Sonra yavaş yavaş Veysel'in yüzü görünür. İki de filmi izlemektedir. Genel planda Figüranlarla beraber tüm salon ekranda görünmeye başlar. İrem, Veysel'e âşık gözlerle bir süre bakar. Veysel, İrem'in baktığını fark eder, o da tebessüm ederek ona bakmaya başlar. Bu bakışma bir süre daha devam eder. Bakışmayı Veysel'in sözü böler.

VEYSEL: 2. Biletin parasını boşuna vermişim desene.

İREM: Pislik! (Gülümser.)

Kafasını Veysel'in kalbine koyarak filmi izlemeye devam eder.

24-(İREM, VEYSEL/ARABA/İÇ/GECE)

Veysel arabayı kullanmakta, İrem de önde oturmaktadır. Torpidodan Keremcem'in cd sini çıkarmasını rica eder Veysel. Cdyi çıkarır, Veysel'e uzatır İrem. Cdyi takar Veysel. Aşk bitti şarkısı çalmaya başlar. İrem şarkıya eşlik eder. Arabanın yol üzerindeki görüntüsü görünür ekranda.

25-(BARIŞ, İREM, LEO, TARIK/SINIF/İÇ/GÜNDÜZ)

Speaking Club dersi. 3 kişi var sınıfta. Hepsi hocayı bekliyor. Leo, içeri girer. Siyah tenli 1.90 boylarında biridir Leo. Sınıfa İngilizce selam vererek tahtanın yanındaki masaya geçer ayakta durur.

LEO: My name is Leo. I am from Uganda. I am 25 years old.

Ön sıradan başlayarak herkesle tanışmaya başlar. En öndekini işaret ederek;

LEO: Who are you?

TARIK: I am Tarık. I am from İstanbul. I am a student. I am 19 years old.

LEO: Okay. (Barış'ı göstererek.) Yes.

BARIŞ: I am Barış. I am a student. I am 21 years old. I am from Antalya.

LEO: Okay. (İrem'i göstererek) Yes.

İREM: My name is İrem. I am a student. I am 20 yearsold. I am from D.Bakır.

LEO: Okay. Nice to meet you. My Turkish Level is not bad but I can't speak

Turkish in class.

Sözü söyledikten sonra sınıftakilerle beraber gülmeye başlar. Sahne biter.

26-(BARIŞ, KANTİNCİ/KURS KANTİNİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Ders arası. Barış kantinden çayını alır, Kantinciye teşekkür eder, boş bir yer bulur oturur. Çayından bir yudum alır, telefonu alar. Arayanın kim olduğuna bakar, telefonu açar.

BARIŞ: Efendim Selin, (Aniden ayağa kalkar) geliyorum.

27-(BARIŞ, MUSTAFA, ÖZGÜR, SELİN/HASTANE/İÇ/GECE)

Yoğun Bakımda yatan Mustafa'nın görüntüsü Dışarıda duran Özgür ve Selin'in bulunduğu yerden verilir. Özgür, endişelidir. Selin'e Mustafa'nın durumunu sorar.

ÖZGÜR: Durumunda bir değişiklik var mı?

SELİN: Aynı, nasıl dövmuşlerse bir türlü vücut toparlayamıyor. Koridordan hızlı adımlarla ve telaşlı bir şekilde gelen Barış'ı görürüz. Özgürle Selin'in yanına gelir, telaşlı bir şekilde Selin'e Mustafa'nın durumunu sorar.

BARIŞ: Durumu nasıl?

SELİN: Kritik.

Özgür'e döner Barış.

BARIŞ: Nasıl olmuş?

Özgür, olayı anlatır.

ÖZGÜR: Disco çıkışı eve attığı kızlardan bir tanesi hamile kalmış. Kızın Babası Öğrenmiş her şeyi. Sonrası da burası işte.

Barış, ellerini saçına götürür, gözleri dolar, aniden gözlerini bir öfke kaplar, hızlı adımlarla hastaneyi terk ederken, Özgür ve Selin'in "Nereye gidiyorsun?" sorularını duymaz bile.

28-(VEYSEL/ARABA/İÇ/GECE)

Araba kullanırken bir yandan da kulaklığı takmış telefonla konuşmakta Veysel.

VEYSEL: Yok ulan! Ne sevmesi! Biraz uzun sürdü ama O benim yeni Gecelik oyuncağım. Bağımlılık yaptı bırakamıyorum. Gerçi Henüz dokunamadım ama ilk Fırsatta onun da işini bitirip, Bir köşeye fırlatacağım.

Pis pis sırtmaya başlar. Arabanın yoldaki görüntüsü ekrana yansır. Sahne biter.

29-(MELTEM, MELTEM'İN BABASI, BABASININ ADAMLARI/EV/İÇ/GECE)

Meltem'in odasını gösterir Kamera, Babası Meltem'in yüzünü kan çanağına çevirmiştir, Meltem yerde yatmaktadır.

MELTEM'İN BABASI: Götürün hastaneye, Muayeneden sonra, Kürtaj İşini de halledin. O çocuk doğmayacak.

Adamları Meltem'i alır, Evin sokak kapısına doğru yönelir.

30-(YABANCI, MELTEM'İN BABASININ ADAMLARI/BAHÇE/DIŞ/GECE)

Yüzü burnuna kadar atkı ile sarılı, kafasında Bere, sadece gözleri görünen biri bahçede dolaşmaktadır. Meltem'in babasının adamları onu fark eder. Meltem'i arabaya bırakıp, bahçede dolaşan bu yabancıyı yanına getirirler.

1.ADAM: Kimsin ulan sen?

Yabancıdan ses çıkmaz. 1. Adam sorusunu tekrarlar.

1.ADAM: Sana kimsin dedim?

Yabancidan yine ses çıkmaz.

1.ADAM: Biz seni konuşturmasını biliriz.

5 adam da, yabancının etrafını sarar. Yabancı, etrafını saran adamlara teker teker bakar.

Adamlardan bir tanesi yumruk sallar, Yabancı, adamın kolunu tutar, adamı tuttuğu kolundan yere fırlatır. 2.ci si karnına tekme atmaya çalışır, yabancı eliyle tekme geri savurur, 2. Adamın karnına yumruğu çakar, adam sendeler, kafasına dizi ile darbeyi vurup onu da indirir. 3. Adam yumruk sallar, yabancı eğilir, arkasına geçer, omurilik soğanına bir darbe indirip adamı yere indirir. 4. Adam silahını çıkarır, yabancı, bir tekme ile silahı yere atar, 4. Adam yumruk sallar yabancı, yumruğu tutar, dirseğiyle dönerek adamın burnuna darbeyi indirir, burnunu tutarken, adamın karnına dizi ile vurup kafasına dirseği ile darbeyi indirir, adam yere düşer. 5. Adam arkasına bakmadan arabaya doğru koşmaya çalışır, yabancı

Yetişir, adamın önüne geçip göğsüne tekme indirir, adam yere düşer, adamın kafasına tekme geçirip onu da etkisiz hâle getirdikten sonra içeri girer, Meltem'in Babasının üzerine yürür, adam'ın silahını çıkarmasına fırsat bile vermeden yumrukla üstüne düşer. Bir güzel dövdükten sonra dışarı çıkar, arabaya biner ve kızla birlikte evden uzaklaşır.

31-(MELTEM, DOKTORLAR/HASTANE/İÇ/GECE)

Ekranı sedyede getirilen Meltem görünür. Kamera arka çekimde Meltem'in ameliyathaneye girişini gösterir, ameliyathanenin kapısı kapanır. Sahne biter.

32-(BARIŞ/HASTANE LAVABOSU/İÇ/GECE)

Lavaboda ellerini yıkamaktadır Barış. Kamera, elindeki kanı gösterir. Elindeki kanı temizledikten sonra, musluğu kapatıp öfkeli bir şekilde bir süre aynaya bakar. Lavabodan çıkar.

33-(BARIŞ, SELİN, ÖZGÜR, MUSTAFA/YOĞUN BAKIM'IN ÖNÜ/İÇ/GÜNDÜZ)

Yoğun bakımda yatan Mustafa'nın görüntüsü ekrana yansır önce. Sonra da yoğun bakımın önünde yatan Barış ve Özgür'ün. Barış'ın telefonu çalar, uyanır. Telefonu açar.

BARIŞ: Efendim anacım. Yok, hâlâ durumu aynı.

Tamam eve gelmek istersem, sana haber veririm.

Telefonu kapatır. O sırada Selin, elinde 2 çayla gelir. Özgür'e bakar, Özgür mışıl mışıl yatıyordu. Uyandırmak istemez. Çaylardan bir tanesini Barış'a verir. Otururlar.

SELİN: Daha iyi misin?

BARIŞ: İyiyim çok şükür. Kız'ın durumu nasıl?

SELİN: Kendine geldi, odaya aldık.

BARIŞ: Beni onun yanına götür.

Kalkarlar, Kız'ın odasına doğru giderler.

34-(BARIŞ, SELİN, MELTEM/HASTANE ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Meltem uyanmış, olanları anlamaya çalışmaktadır. Kapı açılır, Barış ve Selin içeri girer. Meltem onlara tuhaf bir şekilde bakar.

BARIŞ: Geçmiş olsun.

MELTEM: Siz kimsiniz?

BARIŞ: Mustafa'nın arkadaşıyım.

Meltem, Mustafa ismini duyunca korkar, Barış onu sakinleştirmeye çalışır.

BARIŞ: Sakin ol, benden sana zarar gelmez.

Sana, sadece bir sorunun cevabını almak için geldim.

Meltem, korkan gözlerle ona bakmaya devam eder.

BARIŞ: Karnındaki çocuğu doğurmak istiyor musun?

Meltem bu soruyu duyunca önce şaşırır, sonra ağzından ‘Evet’ çıkarır. Barış, cevabı aldıktan sonra, Selin'e döner.

BARIŞ: Biraz sende kalsın, sonrasına bakarız.

SELİN: Tamam.

Barış, tekrar geçmiş olsun dileklerini iletir, Selinle beraber odadan çıkar.

35-(BARIŞ, ÖZGÜR, SELİN, MUSTAFA/YOĞUN BAKIM ÖNÜ/İÇ/GÜNDÜZ)

Yoğun Bakımın önünde uyumakta olan Özgür'ü tekrar görürüz. Barış ile Selin yoğun bakımın önüne gelir. Özgür'e bakar ikisi de. Barış dayanamaz daha fazla gider dürter Özgür'ü.

BARIŞ: Özgür kalk. Saat 1 oldu hâlâ yatıyorsun!

Özgür, gözlerini açar, Barış ve Selin'e bakar.

ÖZGÜR: Hakikaten o kadar oldu mu ya?

Barış, kolundaki saati gösterir.

ÖZGÜR: Ben bir elimi yüzümü yıkayayım.

Lavaboya gider. Barış arkasından iki elini açar, yukarı bakar.

BARIŞ: Ya allah ya sabır!

36-(MUSTAFA/YOĞUN BAKIM/İÇ/GÜNDÜZ)

Ekrana Mustafa'nın yoğun bakımdaki görüntüsü verilir. Kamera, Mustafa'nın gözlerine doğru yaklaşır. Gözlerinde durur. Mustafa'nın gözleri yavaşça açılır. Etrafına bakınır Mustafa. Nerede olduğunu anlamaya çalışır.

37-(BARIŞ, SELİN/YOĞUN BAKIM ÖNÜ/İÇ/GÜNDÜZ)

Barış, saatine bakmaktadır o sırada. Kafasını kaldırır, Mustafa'ya doğru bakar, kafasını çevirecekken, döner bir daha bakar, Mustafa'nın uyandığını görür. Sevinçli bir şekilde koşarak yoğun bakıma girer, Selin de arkasından gelir.

38-(BARIŞ, SELİN, ÖZGÜR, MUSTAFA/YOĞUN BAKIM/İÇ/GÜNDÜZ)

Yoğun bakım kapısı açılır, Barış ve Selin içeri girer, Barış koşarak Mustafa'nın yanına gelir, Mutluluktan havaya uçacakmış gibi bir hâdedir. Mustafa da onu görür, gülümser.

BARIŞ: Sonunda gözünü açabildin.

MUSTAFA: Sence ben o kadar günahla öbür tarafa gider miyim?

BARIŞ: Öbür tarafa bu kadar günahla gitmek istemiyorsan bundan sonra ne

Yapman gerektiğini biliyorsun.

Mustafa tebessüm dolu gözlerle Barış'a bakar.

MUSTAFA: Merak etme, çok iyi öğrettiler.

O sırada Özgür, içeri girer. O da çok sevinçlidir. Mustafa'nın yanına gelir, gözünden bir damla yaş akar. Mustafa onun elini tutar.

MUSTAFA: Erkek adam ağlamaz yeğenim.

(Gülümser.)

Özgür de gülümser. Mustafa Selin'e döner.

MUSTAFA: Hayatımı sana borçluyum.

Selin, gülümser.

SELİN: Ben sadece yapmam gerekeni yaptım.

Mustafa'nın gözleri bir Barış'a bakar bir de Selin'e. Biraz düşünür. Sonra Selinle konuşmaya devam eder.

MUSTAFA: Ne zaman çıkabilirim buradan?

SELİN: Bu gece kontrol amaçlı seni burada tutacağız. Eğer durumun böyle İyi devam ederse yarın çıkabilirsin.

MUSTAFA: Bir an önce çıkmak istiyorum.

SELİN: O sana bağlı.

39-(BARIŞ, ÖZGÜR, SELİN/HASTANE ÖNÜ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Ertesi gün. Barış ve Mustafa hastanenin önünde Selinle vedalaşmaktadır.

BARIŞ: Her şey için sağ ol Selin.

SELİN: Rica ederim. Ben yapmam gerekeni yaptım.

MUSTAFA: Mesain kaçta bitiyor?

SELİN: Bu gece nöbetim var.

MUSTAFA: Neyse, artık yarın toplanırız.

SELİN: Olabilir.

Barışla beraber arabaya biner Mustafa. Özgür arabayı çalıştırır, arka planda arabanın giderken görüntüsü ve Selin görünür. Selin içeri gider, sahne biter.

40-(MUSTAFA, ÖZGÜR/MUSTAFA'NIN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Özgür, Mustafa'yı yatağına uzatır. Mustafa'nın bu yatakta en son yaşadıkları aklına gelir.

MUSTAFA: Bundan sonra gece hayatı bitmiştir yeğenim.

Özgür, sevinçli gözlerle ona bakar.

ÖZGÜR: Geç de olsa doğru kararı almana sevindim yeğenim.

MUSTAFA: Barış nerede?

ÖZGÜR: Namaz kılıyor.

41-(BARIŞ/ANTRE/İÇ/GÜNDÜZ)

Ellerini açmış, dua ederken Barış'ı görürüz.

BARIŞ: Allahım! Sen bu çocuğa doğru yolda yürümeyi nasip eyle.

Günahlarını affet. Şüphesiz ki sen Merhamet sahibisin. Merhametini

Bizden eksik etme yarabbi. Âmin.

42-(İREM, VEYSEL/VEYSEL'İN EVİ/ İÇ/GÜNDÜZ)

Evde beraber film izlemektedir Veysel ve İrem. Veysel, bir süre İrem'e bakar. İrem bunu fark eder, Veysel'e döner.

İREM: Filmi boşuna taktık desene.

Veysel, gülmeye başlar.

VEYSEL: Sana bakmak daha güzel.

Elini İrem'in bacağına atar. Dudakları İrem'in dudağına yaklaşır, İrem kendini geri çeker.

VEYSEL: Ne oldu?

İREM: Bir daha böyle bir şey yapma.

VEYSEL: Sevgilim değil misin? Ne var bunda?

İREM: Beni tanıdığın diğer kızlarla karıştırma. Bir daha da sakın böyle bir

Şeyi aklından geçirme.

Kalkar, evden gider.

VEYSEL: Üzgünüm canım. Olacak. Ya seve seve ya da ...

43-(MUSTAFA, ÖZGÜR/MUSTAFA'NIN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Mustafa yatakta, Özgür ise kanepede oturmaktadır. Mustafa, aklında olan bir şeyi özgürle paylaşmak ister.

MUSTAFA: Yeğenim, acaba Barış ve Selin'in arasını yapsak mı?

Özgür, duyunca çok şaşırır.

ÖZGÜR: Bu da nereden çıktı yeğen?

MUSTAFA: İrem'e saplantılı kalmasını istemiyorum.

ÖZGÜR: Barış asla kabul etmez.

Mustafa, kararlı bir bakışla Özgür'e cevap verir.

MUSTAFA: O, benim için her şeyi göze alırken, ben onun mutsuzluğunu

İzleyemem. Bunun olması için ne gerekiyorsa yapacağım.

Benimle misin yeğenim?

Özgür, biraz düşünür.

ÖZGÜR: Seninleyim yeğenim.

44-(BARIŞ, MELTEM, ÖZGÜR, MUSTAFA/MUSTAFA'NIN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Kapı çalar. Özgür, kapıyı açar. Barış ve Meltem'i içeri alır.

BARIŞ: Gel, Meltem.

Mustafa'ya döner.

BARIŞ: Bundan sonra bu kızın her şeyinden sen sorumlusun. Önce,

Evleneceksiniz, sonra daha güzel bir evde beraber yaşayacaksınız.

Anladın mı beni?

Mustafa, "Tamam." der gibi kafasını sallar. Barış da işi halletmenin sevinciyle yatağın yanındaki kanepeye oturur.

45-(BARIŞ, MELTEM, MUSTAFA, ÖZGÜR/MUSTAFA'NIN EVİ/İÇ/GECE)

Ocaktaki yemeğin altını söndürür Meltem. Yaptığı taze fasulye yemeğini, tabaklara doldurmaya başlar. Özgür şaşkındır.

ÖZGÜR: Günün çoğunu discoda geçiren birinin böyle

Hamarat olması şaşırtıcı.

Meltem, gülümser.

MELTEM: Ben istisnayım.

Doldurduğu tabakları, masaya koymaya başlar. O da masaya oturur. Masadaki herkes eline kaşığını alır. Barış ve Özgür, besmelesini çeker. Herkes yemeğe başlar.

46-(VEYSEL/VEYSEL'İN EVİ/İÇ/GECE)

Oturma odasında kanepede oturmaktadır Veysel. Kanepenin yanındaki sehpanın üstünden telefonunu alır. İrem'i arar. Bekler, İrem açmaz telefonu. İrem açmayınca, pis pis sırtır. Telefonu sehpaye bırakır.

47-(BARIŞ, CEMAL/EV/İÇ/GECE)

Barış, antrede namazın son rekâtında sağa ve sola selam verirken ekranda görünür. Ellerini açar, duasını eder. Secdeyi kaldıracakken, Cemal gelir.

CEMAL: Ben kılacağım, kaldırma.

Barış, secdeyi bırakır gidecekken, Cemal'in sesini duyar, durur.

CEMAL: Sıkıntın ne olursa olsun, istediğin zaman seni dinlemeye hazırım

Evlat bunu unutma.

Barış, yüzünü Cemal'e döner.

BARIŞ: Ona şüphem yok Baba, ama şimdi zamanı değil.

Dış kapının önüne gelir, ayakkabısını giyer, kapıyı açar gider.

48-(BARIŞ, MUSTAFA/SAHİL/DIŞ/GECE)

Sahilde bankta oturmaktadır Barış ve Mustafa. Barış, denizi izlemekte, Mustafa ise ona bakmaktadır. Aklındakileri söyler.

MUSTAFA: Daha ne kadar İrem'e saplantılı yaşayacaksın?

Barış, hiçbir şey söylemez, denize bakmaya devam eder.

MUSTAFA: Eski Barış olsa, şimdi en az 10 kişiye kanca atmıştı.

Barış, denize bakarak cevap verir.

BARIŞ: İrem'e takılı kaldığım falan yok. Kanca atacak güzel kız görmedim sadece.

MUSTAFA: Sürekli yanında olan güzeli görmeyecek kadar körsün yani.

Barış, yüzünü Mustafa'ya döner.

BARIŞ: Selin'i bu işe karıştırma.

MUSTAFA: Neden? Fıstık gibi kız.

BARIŞ: Sağlam pabuç değil o kız.

Yüzü tekrar denize döner.

MUSTAFA: Bahane öne sürme Barış.

BARIŞ: Bahane değil bu.

MUSTAFA: Neye dayanarak söylüyorsun?

BARIŞ: 6. Hissime dayanarak.

MUSTAFA: 6. Hissin güçlü olabilir ona lafım yok, ama abartmanın da anlamı yok.

BARIŞ: Konu kapandı, Mustafa! Uzatma!

Mustafa, banktan kalkar, tam gidecekken geri döner.

MUSTAFA: Daha çok acı çekeceksin benden söylemesi. Hadi Eyvallah.

Gider.

49-(BARIŞ, MUSTAFA, ÖZGÜR, MELTEM, SELİN, NERGİS, CEMAL, NİKÂH MEMURU, FİGÜRANLAR/ NİKÂH SALONU/İÇ/GÜNDÜZ)

Nikâh masasında, Barış, Mustafa, Meltem ve Selin oturmakta, Barış, Mustafa'nın, Selin ise Meltem'in nikâh şahitliğini yapmaktadır. Nikâh Memuru önce Meltem'e sorar.

N.MEMURU: Siz Ahmet kızı Meltem Kılıç, Emrah oğlu Mustafa Kahramanla

Evlenmeyi kabul ediyor musunuz?

MELTEM: Evet.

Aralarında Nergis, Cemal ve Özgür'ün de bulunduğu 10 kişilik küçük bir izleyici grubu alkışlar.

N. MEMURU: Siz Emrah oğlu Mustafa, Ahmet kızı Meltemle evlenmeyi kabul

Kabul ediyor musunuz?

MUSTAFA: Evet.

N. MEMURU: Ben de belediyenin bana verdiği yetkiye dayanarak sizleri karı-koca

İlan ediyorum.

Seyirciler yine alkışlar. Sahne biter.

50-(BARIŞ, SELİN/SOKAK/DIŞ/GÜNDÜZ)

Kaldırımında yürümektedir Barış ve Selin.

SELİN: Seni dinliyorum.

BARIŞ: Senden hoşlanıyorum Selin.

Selin bunu duyunca, durur şaşkın gözlerle Barış'a bakar.

BARIŞ: Şaşırmakta çok haklısın. Bunları bir gün söyleyeceğim benim de aklımın

Ucundan hiç geçmemişti, ama oldu bir kere işte.

SELİN: Beni eve bırakır mısın?

Barış, hiçbir şey söylemez. Yürümeye devam ederler.

51-(NERGİS, CEMAL/NİKÂH SALONU ÖNÜ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Barış ve Selin'i beraber yürürken gören Nergis ve Cemal çok şaşkındır. Aralarında konuşmaktadırlar.

NERGİS: Kız çok güzel. Sarışın, fıstık gibi. Ama

Karakteri de önemli.

CEMAL: Sevgilisi olduğu ne malum.

NERGİS: Bizimkinin sosyal kız arkadaşı mı var?

Bu sözden sonra Cemal bir şey diyemez. Çünkü Nergis bu konuda haklıdır.

52-(BARIŞ, SELİN/BİNANIN ÖNÜ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Binanın önüne gelirler. Selin, Barış'a bakar.

SELİN: Uzun bir süre düşüneceğim galiba söylediklerini.

BARIŞ: İstedğin zaman cevap verebilirsin.

SELİN: Görüşürüz.

BARIŞ: Görüşürüz.

Binanın içine girer Selin. Barış da gider.

53-(NERGİS, CEMAL, BARIŞ/EV/İÇ/GECE)

Oturma odasında oturmaktadırlar. Nergis, Barış'ın ağzından laf almaya çalışmaktadır.

NERGİS: Kimdi o sarışın fıstık oğlum?

BARIŞ: Arkadaşım.

NERGİS: Senin sosyal kız arkadaşın var mıydı?

Cemal, araya girer.

CEMAL: Sana ne çocuğun kız arkadaşından!

NERGİS: Oğlum değil mi! Soracağım tabiki.

Barış, ciddiliğini koruyarak, müsaade ister.

BARIŞ: İzninizle, beni Özgür bekliyor. Hadi görüşürüz.

Odadan çıkar, Nergis ve Cemal birbirine bakarken, kapının kapanış sesi duyulur. Nergis, sinirli bir şekilde Cemal'e bakar, Cemal de ona.

54-(İREM, VEYSEL/ SOKAK/DIŞ/GECE)

Kamera, sokakta yürümekte olan İrem'i gösterir. İrem'in arkasından gelen Veysel'i görürüz.

Arkasından koşarak ve İrem diyerek gelir Veysel. İrem arkasını döner, Veysel'e hâlâ kızgındır.

İREM: Ne istiyorsun!

VEYSEL: Neden telefonlarıma cevap vermiyorsun?

İREM: Çünkü sana hâlâ kızgınım.

55-(BARIŞ/SOKAK/DIŞ/GECE)

Sokakta yürümektedir Barış. Telefonu çalar.

BARIŞ: Efendim Özgür. Yoldayım geliyorum.

Telefonu kapatır.

56-(İREM, VEYSEL/SOKAK/DIŞ/GECE)

VEYSEL: Bu kadar kızılacak bir şey yapmadım.

İREM: Hâlâ yaptığını mı savunuyorsun!

VEYSEL: Ben savunmuyorum, ama sen abartıyorsun.

İREM: Ha, suçlu benim yani. Lütfen gider misin?

VEYSEL: Eee, yeter be!

Tokatı İrem'in suratına indirir. İrem, düşerken kafasını taşa çarpar, bayılır. İrem'i kucağına alarak oradan uzaklaşır.

57-(İREM, VEYSEL, YABANCI, YABANCI2/VEYSEL'İN EVİ/İÇ/GECE)

Yatak odasında elleri yatağın üst kısmına kelepçelenmiş bir şekilde baygın yatmaktadır İrem. Gözlerini açar, karşısında Veysel'i görür.

İREM: Neredeyim ben?

VEYSEL: Benim evimdesin sevgilim.

Ellerini kaldırmaya çalışır, ellerinin kelepçeli olduğunu fark eder.

İREM: Bu ne demek oluyor? Çöz beni hemen!

Veysel, pis pis sırtmaya başlar.

VEYSEL: İşimi bitirip, seni çözeceğim.

Pantolonunun kemerini çıkarırken Keremcem'in aşk bitti şarkısını söylemeye başlar.

VEYSEL: Aşk bitti. Geriye ne kaldı şimdi.

Gururum olmasa sana git diyemem ama git ne

Olur!

Sırtmaya devam eder.

İREM: Allah belanı versin!

Pantolonunu da çıkarır, baksırıyla kalır Veysel. Yatağa oturur, İrem'e doğru yaklaşır. İrem avazı çıktığı kadar bağırılmaktadır.

İREM: Yardım edin! Kimse yok mu!

VEYSEL: Seni bu ıssız yerde kimse duyamaz güzelim. Boşuna çabalama.

Tam boynundan öpecekken dış kapıdan sert bir ses gelir. Veysel, ne olduğunu anlamak için kapıya yönelirken Meltem'i kurtaran yabancı ve yanındaki adamı yatak odasının önünde belirir. Yabancı'nın adamı, İrem'in kelepçelerini çözer. Yabancı, Veysel'i n suratına yumruğu indirir. Adamına kafasıyla işaret verir, Adamı İrem'i odadan çıkartır. Yabancı, Veysel'i yerden kaldırıp kafayı burnuna gömer, Veysel yatağın yanına düşerken, cebindeki bıçağı çıkarır, yabancı tam eğilip kaldıracakken sol omzuna saplar. Yabancı bıçağı omzundan söker, yere atar. Veysel korku dolu gözlerle ona bakmaktadır. Veysel'i kaldırıp tekrar yumruğu suratına çakar. Veysel sendeleyip yere düşer. Bu sefer ona yerde vurmaya başlar. Veysel'in ağzından burnundan kanlar gelmektedir. Bir süre sonra acıya dayanamaz, bayılır. Yabancı, bayıldığını görünce evi terk eder.

58-(YABANCI, YABANCI2, İREM/SOKAK/DIŞ/GECE)

Yabancı'nın adamı İrem'i arabaya bindirmiştir. Yabancı, adamının yanına gelir. Yabancı'nın adamı arabayı sürmek için arabaya biner, yabancı da öne. Bindikten sonra, Araba çalışır, arka planda arabanın gidişi ekrana yansır.

59-(YABANCI, İREM, YABANCI2/İREM'İN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GECE)

İrem'in evinin önünde dururlar. Yabancı, arabadan iner. İrem'in kapısını açar, arabadan indirir. İrem, yabancı'nın kolundaki yarayı fark eder.

İREM: Yaralısın!

Yabancı, bir şey söylemez. Eliyle görüşürüz işareti yaptıktan sonra, arabaya biner ve giderler.

60-(BARIŞ, İREM, FİĞÜRAN /YABANCI DİL KURSU KANTİNİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Kantinde oturmaktadır Barış. İrem kantine gelir, kantinden çay aldıktan sonra, Barış'ı görür, yanına oturup oturmama konusunda biraz düşünür, oturmaya karar verir.

İREM: Merhaba.

BARIŞ: (Soğuk bir şekilde) Merhaba!

İREM: Nasılsın.

BARIŞ: İyi allaha şükür, seni sormalı.

İREM: Ben iyi değilim.

BARIŞ: Yanıma oturmandan anlamıştım.

İREM: Kırıcı oluyorsun ama!

Barış, sandalyeden kalkar.

BARIŞ: Ben gidiyim o zaman.

Kalktıktan sonra, o sırada yanından geçen birine omzu çarpar. Sol omzunu tutar, Beyaz gömlek giydiği için akan kan omzunda görünür. İrem, kanı fark eder. Dün yabancıyla konuştukları aklına gelir. Barışla göz göze gelir, gözünden bir damla yaş gelir. Barış, kantini terk eder.

61-(BARIŞ, İREM, VEYSEL/SOKAK/DIŞ/GECE)

Flashback in. Veysel'in İrem'e urduğu yerden alıyoruz. O sırada Barış oradan geçiyor ve Veysel'in tokadı attığı an yüzünü onların tarafına dönüyor, İrem'in düşüşünü şaşkın ve öfkeden kudurmuş bir şekilde izliyor. Veysel, İrem'i alıyor ve ortadan kayboluyor. Barış, hemen Özgür'ü arıyor.

BARIŞ: Alo! Birazdan sana mesaj atacağım yere gel.

Telefonu kapatıyor ve flashback out.

62-(BARIŞ, İREM/SAHİL/DIŞ/GECE)

Ekranda 2 hafta sonra yazısı. Sahilde bankta gözü yaşlı oturmaktadır İrem. Barış yanına gelir.

BARIŞ: Beni neden çağırdın?

İREM:(Ağlamaklı) Arayacak başka birini bulamadım.

Barış, İrem'in ağladığını görünce yumuşar.

BARIŞ: Neden ağlıyorsun?

İREM: Salaklığımı ağlıyorum.

BARIŞ: Sen nerden bilebilirdin ki? Hadi sil gözyaşını.

Elini İrem'in gözlerine götürür, gözyaşını siler.

BARIŞ: Sınava 3 gün kaldı. Bir sene daha kalmak istemezsin heralde.

Tebessüm eder, İrem de gülmeye başlar. Göz göze gelirler, İrem kafasını Barış'ın omzuna yaslar. Barış, denize doğru bakar. İrem de denize bakmaktadır.

İREM: Hâlâ bana kızgın mısın?

Barış, denize bakmaya devam eder, bir süre cevap vermez. Sonra denize bakmaya devam ederek cevap verir.

BARIŞ: Kızgınım. Ama sevgim. kızgınlığımı göstermeme izin vermiyor.

Sözünü, söyledikten sonra İrem'e bakar, tekrar göz göze gelirler. Barış, İrem'i alnından öper. Kamera uzaklaşır, sahne biter.

63-(BARIŞ, İREM/PARK/DIŞ/GÜNDÜZ)

Çimde, Barış oturmuş, İrem de onun dizine uzanmış vaziyette manzarayı izlemektedirler.

BARIŞ: Rahat mısın?

İREM: Hiç olmadığım kadar.

BARIŞ: Hayatımın en mutlu zamanlarını yaşıyorum şu an. Ani oldu ama güzel

Oldu.

İREM: İnan ben de nasıl oldu anlamadım.

BARIŞ: İçimde kötü bir his var.

İrem, bunu duyunca başını kaldırır.

İREM: Ne gibi?

BARIŞ: Mutluluğumuz kısa sürecekmiş gibi bir şeyler hissediyorum.

İrem, korkulu gözlerle;

İREM: Ağzından yel alsın, böyle söyleme lütfen.

BARIŞ: Tamam, demedim farzet.

İrem, gülümseyerek tekrar, Barış'ın dizlerine uzanır. Sahne biter.

64-(MUSTAFA, ÖZGÜR, MELTEM/MUSTAFA'NIN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Meltem elinde tepsi, tepsinin içinde de 3 fincan kahve ile gelir. Kahveleri, Mustafa ve Özgür'e verdikten sonra geçer, kanepeye oturur.

MUSTAFA: Vay şerefsiz, yetişmeseydiniz İrem'e tecavüz edecekti demek.

ÖZGÜR: Tam zamanında vardık, geç kalsaydık, her şey çok farklıydı şimdi.

Meltem, kahvesinden bir yudum alır.

MELTEM: Peki nasıl şimdi?

ÖZGÜR: O günden sonra hiç görmedim.

Mustafa kahvesini, bir dikişte bitirir.

MUSTAFA: Barış'ın yanında İrem'den bahsetmeyelim.

Özgür, kahvesinden bir yudum alır.

ÖZGÜR: Tamam, bahsetmeyiz.

65-(BARIŞ, NERGİS, CEMAL/ EV/İÇ/GECE)

Oturma odasında oturmuş, ailece televizyon izlenmektedir.

NERGİS: Şu kanalı değiştirir misin lütfen?

Cemal, sinirli bir şekilde kanalı değiştirir. O sırada Barış'ın telefonu çalar, odadan dışarı çıkar.

66-(BARIŞ/BARIŞ'IN ODASI/İÇ/GECE)

Telefonu açar Barış.

BARIŞ: Efendim. Seni dinliyorum.

Konuşma bittikten sonra, telefon Barış'ın elinden istemsiz bir şekilde yatağa düşer. Barış şoktadır. Ağzından "Allah kahretsin." lafı çıkar, sahne biter.

67-(BARIŞ, İREM/KAFE/İÇ/GÜNDÜZ)

Kafede oturmaktadırlar. Barış'ın suratı sirke satmaktadır, İrem ise çok neşelidir. Barış'ın hâlini görünce, dayanamayıp sorar.

İREM: Neyin var?

BARIŞ: Sana bir şey itiraf etmem lazım.

İREM: Seni dinliyorum.

BARIŞ: Seninle bunları yaşamadan önce, başka bir kıza çıkma teklif

Etmiştim. Sırf sana olan saplantımdan kurtulmak için.

Ama son yaşadıklarımız o güzeldi ki, ben onun büyüüne

Kapılıp, bunu unuttum. Dün teklifimin kabul edildiğini öğrendim.

İrem, bunları duyunca donar kalır. Öfkesini kontrol edemez ve bağırmaya başlar.

İREM: Bilerek yaptın! Sana yaşattıklarımın intikamını almak için yaptın bunu.

BARIŞ: Yemin ederim düşündüğün gibi değil.

İREM: Sus! Bir daha da karşıma çıkma. Seni asla affetmeyeceğim Asla!

Ağlayarak, kafeyi terk eder.

68-(BARIŞ/SAHİL/DIŞ/GECE)

Aynur Aydın'ın "Ninni" Şarkısı eşliğinde sahne başlar. Barış'ın Bankta otururken görüntüsü ekrana yansır. Gözleri yaşlı, darmadağınık bir hâlde denizi izlemektedir Barış. Kamera ara ara etrafında döner Barış'ın. Şarkı bitene kadar, Barış'ın gözü yaşlı ve çaresiz bakışlarla denize bakışını ve ağlayışını görürüz. Şarkı bitince sahne de biter.

69-(İREM/İREM'İN EVİ/İÇ/GECE)

1+0 evinde yatağında iki gözü iki çeşme ağlayan İrem'in görüntüsü ekrana yansır.

Telefonunda, Barışla çektiği fotoğraflara bakıp bakıp ağlamaktadır. Önce parmağıyla, fotoğrafta Barış'ın yüzünü okşar. Sonra öfkeyle, beraber çıktıkları tüm fotoğrafları siler ve telefonu yere fırlatır. Ağlamaya devam eder.

70-(BARIŞ, MUSTAFA/ SAHİL/DIŞ/GECE)

Olanların hepsini öğrenmiştir Mustafa. Üzgün bir şekilde Barış'ın yanına gelir ve oturur. Barış hâlâ aynı hâlde denizi izlemektedir. Mustafa özür dilemek ister.

MUSTAFA: Benim yüzümden. Özür dilerim dostum.

BARIŞ: Bir süre bu konuda bana hiçbir şey söyleme. Kalbini kırmamı

İstemiyorsan dediğime kulak ver.

Mustafa da denize bakmaya başlar.

71- (NERGİS, CEMAL/İÇ/GÜNDÜZ)

Mutfakta masada oturmuş kahvaltı yapmakta Cemal. Nergis telaşlı bir şekilde mutfağa gelir.

NERGİS: Barış eve gelmemiş.

Bunu duyan Cemal, endişeli bir şekilde telefonuna sarılır. Barış'ı arar, ama Barış cevap vermez. Bir daha arar. Yine Barış cevap vermez. Bu sefer Mustafa'yı arar.

72-(BARIŞ, MUSTAFA, MELTEM/MUSTAFA'NIN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Mustafa'nın telefonu çalmaya başlar, telefonu açar Mustafa.

MUSTAFA: Efendim. Barış uyuyor Cemal amca. Uyanınca söylerim sizi

Arar. Görüşmek üzere.

Telefonu kapatır.

MUSTAFA: Ara birazdan onlarla konuş. Babanın sesi çok kötü geliyordu.

Bu sözden sonra yatakta oturan Barış'ın dalgın bakışları ekranda görünür. Meltem, kahvaltılıkları masaya koyar.

MELTEM: Sofra hazır.

Mustafa ve Barış, masaya geçer. Meltem de elinde çaydanlıkla gelir. Kahvaltıya başlarlar.

73-(İREM/İREM'İN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Önce masadaki peynirli, salamlı kahvaltı tabağı daha sonra çatalı peynirle salamın arasında gezdiren İrem ekranda görünür. Yaşadığı son olayın etkisi onun için devam etmektedir. Barış'ın son sözleri hâlâ kulağında çınlamaktadır. Tabağı kaldırır, mermere koyar. Saatine bakar, sonra yatağına geçer oturur, pencereden dışarıyı izler.

74-(BARIŞ, SELİN/PARK/DIŞ/GÜNDÜZ)

Bankta oturmakta olan Selin'i görürüz önce. Ardından Barış, Selin'in yanına gelir. Selin kalkar "Hoş geldin." der sarılır.

BARIŞ: Hoş bulduk.

SELİN: Biraz beklettim seni kusura bakma, ama hemen cevap verilecek

Bir şey değildi.

Barış, bir şey söylemez.

SELİN: Hadi, biraz yürüyelim.

Kalkarlar, yürümeye başlarlar.

75-(MUSTAFA, MELTEM/MUSTAFA'NIN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Yatakta oturup kitap okurken Meltem'in görüntüsü ekrana yansır. Anahtarla kapı açılır, Mustafa içeri girer. Meltem'in yanına gelir.

MELTEM: Akşam yemeğini dışarıda yiyelim mi?

MUSTAFA: Olabilir.

MELTEM: Barış ve Selin de gelsin.

MUSTAFA: Arayayım, gelirlerse beraber gideriz.

76-(MELTEM'İN BABASI VE ADAMLARI/EVİN ÖNÜ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Kamera önce arabayı gösterir, sonra Meltem'in babası ve adamları ekranda görünür. İzlenmektedir Mustafa ve Meltem. Meltem'in babasının öfke dolu sesi duyulur.

M. BABASI: Önce adamı indirecez.

77-(MUSTAFA, MELTEM /SOKAK/DIŞ/ GÜNDÜZ)

Kapı açılır, Mustafa ve Meltem dışarı çıkar. Evin önünde dolmuşa binip oradan ayrılırlar.

78-(BARIŞ, SELİN/ SELİN'İN EVİ/İÇ/GECE)

Anahtarla kapıyı açar Selin. Barış tam gidecekken Barış'a seslenir.

SELİN: Biraz otur lütfen! Sonra gidersin.

Barış, biraz düşünür.

SELİN: Lütfen!

İçeri girer Barış, Mutlu bir yüz ifadesiyle kapıyı kapatır Selin.

79-(BARIŞ, SELİN/OTURMA ODASI/İÇ/GECE)

Elinde iki çayla gelir Selin. Bardağın birini Barış'a uzatır.

BARIŞ: Teşekkür ederim.

SELİN: Afiyet olsun canım.

Çayından bir yudum alır Barış.

SELİN: İyi gezdik bugün. Güzel ama yorucu bir gün oldu benim için.

BARIŞ: Mutlu edebildiysem ne mutlu bana.

Selin, Barış'ın mutsuzluğunu fark eder, nedenini sormak ister.

SELİN: Neden benimleyken mutsuzsun?

BARIŞ: Öyle mi görünüyorum?

SELİN: Evet.

BARIŞ: Bugün yorulan bir tek sen değilsin, ben de çok yoruldum.

SELİN: Tek sebep bu mu gerçekten?

BARIŞ: Evet, bu.

Yüzü güler Selin'in.

SELİN: İyi o zaman.

Bardağı, oturduğu koltuğun yanındaki sehpaye bırakır. Ayağa kalkar. Barış'ın oturduğu yere çapkın bakışlarla yönelir.

SELİN: Geceyi akışına bırakalım mı?

Dudağı, Barış'ın dudağına doğru yaklaşır, olan biteni şaşkın bakışlarla izlemektedir Barış.

80-(MELTEM, MUSTAFA/RESTORAN/DIŞ/GECE)

Deniz manzaralı lüks bir restoranda dalga sesi eşliğinde denize karşı yemek yemektedir Mustafa ve Meltem.

MUSTAFA: Nasıl, beğendin mi?

MELTEM: Bayıldım.

MUSTAFA: Cemal amca, bizim için güzel bir ev almış.

MELTEM: Süper bir haber bu!

MUSTAFA: Allah ondan razı olsun onun hakkını ödeyemem.

MELTEM: Keşke Barış ve Selin de bizimle olsaydı.

MUSTAFA: Başka zamana artık.

Yemeklerini yemeye devam ederler.

81-(MELTEM'İN BABASI VE ADAMLARI/ RESTORANIN ÖNÜ/DIŞ/GECE)

Arabanın içinde takibe devam etmektedir Meltem'in Babası. Telefonu çalar.

M. BABASI: Efendim. Yarın mı? Peki.

Telefonu kapatır, adamlarına döner.

M. BABASI: Takibe devam edin. Ben dönünce işi bitireceğiz.

82-(BARIŞ, ÖZGÜR/PLAYSTATION SALONU/İÇ/GÜNDÜZ)

Pes 2016 oynamaktadır Barış ve Özgür. Klima püfür püfür esmektedir. Dakika 75 tir maçta. Skor 1-1 beraberedir. Özgür bastırmakta Barış geriye yaslanmaktadır.

83-(BARIŞ, ÖZGÜR/PLAYSTATION SALONU/İÇ/GÜNDÜZ)

Dakika 90 olmuştur. 1-1 eşitlik devam etmektedir. Özgür, frikik noktasından Bale ile şutu çeker top sağ üst ve yan direğin birleştiği noktaya çarpar sonra sağ direğin alt köşesine çarpar Miranda'nın ayağına gelir, Miranda topu uzaklaştırır. Özgür sinirden deliye döner.

ÖZGÜR: Bal spor yine iş başında!

Barış sadece güler, hiçbir şey söylemez. Kontra atağa çıkmıştır takımı. Orta sahadan Melo ile ara pası Jovetic'e ulaştırır. Jovetic kaleci ile karşı karşıya iken sağ alt köşeye düzgün bir plase yapar skoru 2-1 e getirir. Özgür tam çıldırır.

ÖZGÜR: Hay ben senin direklerine de , Handanovicine de,

İnterine de...

Barış, gülerek yanıt verir.

BARIŞ: Yapacak bir şey yok Özgürüm.

Kalkarlar, hesabı öderler, Özgür'ün üfleyip püflemesi eşliğinde salondan çıkarlar.

84-(MUSTAFA, CEMAL/YENİ EV/DIŞ/GÜNDÜZ)

Yeni evin içindedir Cemal. 8 katlı apartmanın 6. Katındadır Ev. Yaklaşık 140 m² olan 3 oda 1 salon bir evdir burası. Evi incelemeye devam ederken, Mustafa içeri girer. Evi görünce ağzı açıkta kalır. Cemal'in elini öpmeye çalışır, Cemal izin vermez, fakat o öpmeyi başarır.

MUSTAFA: Allah sizden razı olsun Cemal amca.

CEMAL: Güle güle oturun evladım.

85-(SELİN, MELTEM/ SELİN'İN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Ellerinde Türk kahvesi, sohbet etmektedirler.

MELTEM: Nasıl gidiyor ilişkiniz?

SELİN: Şimdilik iyi. Sizin?

MELTEM: İyi allaha şükür.

Aniden Selin'in midesi bulanır. Lavaboya koşar, Selin. Meltem şaşkın bir şekilde izler bu durumu.

86-(BARIŞ, MUSTAFA, ÖZGÜR, NERGİS, CEMAL/ SOKAK/DIŞ/GÜNDÜZ)

Cemal'in arabasıyla yolda gitmektedirler.

NERGİS: Çok güzel ev valla. Güle güle otur oğlum.

MUSTAFA: Teşekkür ederim Nergis teyze.

BARIŞ: Hadi hadi yine iyisin.

ÖZGÜR: Yeğen, hayırlı olsun.

MUSTAFA: Sağ ol yeğenim.

87-(BARIŞ, İREM, FİĞÜRANLAR, LEO/ SINIF/İÇ/GÜNDÜZ)

Tahtanın ortasında büyük harflerle "LOVE" yazmaktadır. Leo, boş olan sıralardan birinin masasının üzerine oturur. Sınıfa şu soruyu sorar:

LEO: What is love?

Sınıftan hiç kimse cevap vermez. Leo sınıfı bir süzer. Gözü Barış'ı keser. Eliyle Barış'ı işaret eder.

LEO: What is love?

Barış'ın cevabı gecikmez.

BARIŞ: Love is suffering.

Sözü söyledikten sonra İrem'e döner, göz göze gelirler. Aynı soru bu sefer İrem'e sorulur.

LEO: What is love?

İrem, İngilizce cevap verebilmek için bir süre düşünür. İrem'in İngilizce cevap veremeyeceğini fark eden Leo, İrem'e şunları söyler:

LEO: Turkish please.

İREM: Aşk sadece acı çekmek değildir,

Geceler boyu ağlamaktır, gözlerinin boş

Bir şekilde etrafa bakmasıdır, nefes

Alamamaktır. İntiharını göze almaktır.

Bunların hepsini iç içe yaşamaktır aşk.

Bunları söylerken gözleri dolar İrem'in. Barış'ın ise başı öne eğiktir. Leo, üzgün gözlerle İrem'e bakar. Eliyle "Oturabilirsin." İşareti yapar.

88- (BARIŞ, LEO/KANTİN BALKONU/DIŞ/GÜNDÜZ)

Balkonda elinde çayı, gözleri ağlamak için maksimum derecede dolmuş Barış'ı görürüz önce. Ardından elinde kahve ile Leo gelir. Barış'ın depresif halini görür, onun da içi burkudur. Yanındaki kirden görünmeyen boş sandalyeye oturur. Anlaşılabilir bir Türkçe ile konuşmaya başlar.

LEO: Yanlış yapıyorsunuz ikiniz de.

Barış, gözleri uzaklara dalmış bir şekilde konuşmaya başlar.

BARIŞ: Yanlış yapan ikimiz değiliz, sadece benim ve yanlış yapmıyorum.

Yanlış yaptım. Ama malesef cezasını sadece ben çekmiyorum. Bu beni

Kahrediyor.

LEO: Acının ne kadar büyük olduğunu gözlerinden anlayabiliyorum. Ama

Bunun bir çaresi olmalı.

BARIŞ: Gördüklerin acımın sadece küçük bir parçası. Bir de kalbimi gör,

Acımın büyüklüğünü işte o zaman anlarsın.

Leo, elini Barış'ın omzuna atar, Barış'ın gözleri hâlâ uzaklara dalgın bir şekilde bakmaktadır. Kahvesini içer Leo, o sırada Barış, Leo'ya döner, konuyu değiştirmek için ona şu soruyu sorar, bu sırada Kamera, kantinin içine doğru ilerlemektedir.

BARIŞ: Böyle güzel türkçe konuşmayı nasıl öğrendin?

89-(MUSTAFA, MELTEM/YENİ EV/İÇ/GECE)

Ev temizlenmiştir, Mustafa ve Meltem oturma odasına halıyı sererler.

MELTEM: Çok şükür bitti.

Mustafa evi şöyle bir göz ucuyla süzdükten sonra,

MUSTAFA: Çok güzel bir evimiz oldu.

MELTEM: Evet, şahane oldu.

MUSTAFA: Yemek hazır mı?

MELTEM: Evet, Selin'i de aradım, Barış'ı da alıp gelecek.

MUSTAFA: İyi yapmışsın.

MELTEM: Biraz isteksizdi, ama, ikna edebildim.

MUSTAFA: Neden?

MELTEM: Bugün çok güzel bir şey öğrendik de. Onun şokundan heralde.

MUSTAFA: Ne öğrendiniz?

MELTEM: Yemekte öğrenirsiniz, sana söyleyeceğim tek ipucu, duyduğunuzda

Sen de Barış da çok sevineceksiniz.

MUSTAFA: Çok merak ettim şimdi.

O sırada kapı çalar. Meltem kapıya yönelir. Kapıyı açar, Barış ve Selin gelmiştir.

MELTEM: Hoş geldiniz.

SELİN: Hoş bulduk.

Aşırı derecede bir durgunluk vardır Selinin yüzünde.

BARIŞ: Hoş bulduk.

Meltem'in elini sıkar, Mustafayla tokalaşır, içeri geçer. Selin de Meltem'i öper, Mustafayla tokalaşır içeri gider, Meltem de kapıyı kapattıktan sonra Mustafayla beraber içeri geçer.

90-(BARIŞ, SELİN, MUSTAFA, MELTEM/SALON/İÇ/GECE)

Masada oturup yemeğe başlamışlardır. Sessizliği Mustafa'nın heyecan dolu sözü böler.

MUSTAFA: Hadi artık söyle de biz de bilelim şu güzel haberi.

Barış, Selin ve Mustafa Meltem'e bakmaktadır.

Meltem önce derin bir nefes alır ve konuşmaya başlar.

MELTEM: Tamam söylüyorum.

Biraz duraksar ve söylemeye başlar.

MELTEM: Selin hamile.

O sırada Barış su içmektedir, bunu duyunca su ağzından masaya dökülür, öksürmeye başlar. Mustafa sevinç-şaşkılık karışımı bir duygu ile Barış'ın beline vurur.

MUSTAFA: Tebrik ederim kardeşim.

Barış ve Selin göz göze gelir, bir süre birbirlerine bakarlar, bu bakışmayı Mustafa'nın sözü böler.

MUSTAFA: Barış vurdu gol oldu. Valla 40 yıl düşünsem böyle bir şey olacağı

Aklıma gelmezdi. Helal be, amca oluyorum amca!

91-(BARIŞ, SELİN/SELİN'İN EVİ/İÇ/GECE)

Kapıyı Selin açar, içeri girer. Oturma odasına geçip oturur. Barış kapıyı kapatır, sakin bir şekilde Selin'in yanına gelir.

BARIŞ: Çocuk kimden?

Selinden ses çıkmaz. Barış'ın sesi yükselir.

BARIŞ: Sana çocuk kimden dedim!

Selin ağlamaya başlar.

SELİN: Bilmiyorum.

BARIŞ: Ne demek ulan bilmiyorum!

SELİN: Bilmiyorum kim olduğumu, Barda tanışmıştım, içkiliydim, sabah kendimi

Çırılçıplak bir şekilde kendi yatak odamda buldum.

BARIŞ: Bunun için benim çıkma teklifimi kabul ettin değil mi? Çocuğu bana

Kakalamak için değil mi? Cevap versene!

SELİN: Evet, bunun için.

BARIŞ: Hayatımı mahvettin ulan benim! Hayatımı mahvettin! Senin veregeliğin
Yüzünden ben hayatımın en değerli kadınını kaybettim!

SELİN: Ben mi sana dedim gel bana teklif et diye!

BARIŞ: Sakın üste çıkayım deme! Sakın! Bu bahane değil, sen beni kullanmaya
Çalıştın. Ama artık tek başınasın. Piçini tek başına doğurur bakarsın. Benden bu
Kadar!

Kapıyı çarpıp çıkar Barış. Selin ağlamaya devam eder.

92-(BARIŞ/CAMI/İÇ/GECE)

Bitkin bir şekilde camiye gelir Barış. Camide kimse yoktur. Zemin katta en öne gidip
Durur. Ellerini kulak hizasına getirir ve namaza başlar.

93-(BARIŞ/CAMI/İÇ/GECE)

Oturup, ellerini semaya kaldırmış bir şekilde görürüz Barış. Dua etmektedir.

BARIŞ(İÇ SES): Allahım! Çok hata yaptım, kalp kırdım, ruhumu temizleyip af

Dilemeye geldim. Beni affet yarabbi! Artık kimsenin karşısına çıkacak yüzüm

Yok. Derdimin dermanı sensin yarabbi. Beni bu azaptan kurtar, bana bir yol göster!

Ellerini yüzüne sürer. Ağlayarak secde eder.

94-(BARIŞ, SELİN/SELİN'İN EVİ/İÇ/GECE)

Flashback in. Selin'in dudağının Barış'ın dudağına yaklaştığı andan alıyoruz. Tam
dudaklar birleşecekken, Barış kendini geri çeker, Selin olduğu gibi kalır.

Koltuktan kalkar.

BARIŞ: İyi geceler.

Selin üzgün bir şekilde;

SELİN: İyi geceler.

Kapıyı çeker gider.

95-(BARIŞ/SOKAK/DIŞ/GECE)

Flashback out. Erdem Ergün'ün "Zaman" şarkısı eşliğinde sokakta yürür Barış. Dalgın bir şekilde etrafına bakınarak yürümektedir. Şarkının sonlarına doğru sahile gelir, "Ol deneni yaşatır zaman." Kısmında banka oturur. O kısımdan sonra şarkı bitene kadar dalgın bir şekilde denizi izler.

96-(MUSTAFA, MELTEM, MELTEM'İN BABASI VE ADAMLARI/SOKAK/DIŞ/GECE)

Sokakta yürümektedir Mustafa ve Meltem. Yemekten sonra yürüyüş yapmak için dışarı çıkmışlardır. Havayı içine çeker Mustafa.

MUSTAFA: İyi oldu yürüyüşe çıktığımız.

MELTEM: Aynen.

MUSTAFA: Canın bir şey çekiyorsa eve gitmeden alalım.

MELTEM: Şöyle güzel bir karpuz olsa iyi olurdu aslında.

MUSTAFA: Allahtan başkaları gibi avokadoya falan aşermiyorsun.

Gülümser Meltem. Yürümeye devam ederken Yanlarından geçen arabadan Mustafa'ya 3 el ateş edilir. Biri kalbine iki tanesi de karnına isabet eder. Arabanın arka camı açıktır. Meltemle Babası göz göze gelir. Mustafa şaşkın bakışlar içinde yere yığılır. Gözleri bulanıklaşır, Meltem gözlerinden gelen yaşlar eşliğinde Mustafa diye bağırılmaktadır. Mustafa'nın bulanıklaşan gözleri kapanınca kamera da kararır.

97-(BARIŞ, İREM, MELTEM, NERGİS, CEMAL, ÖZGÜR, LEO, SELİN, FİĞÜRANLAR/MEZARLIK/DIŞ/GÜNDÜZ)

Kamera mezara kürekle toprak atan gözü yaşlı Barış'ı gösterir önce. Barış 3 el kürek attıktan sonra Özgür onun elinden alır. 3 el kürek attıktan sonra Leo toprak atmaya başlar. Mezarlıkta bulunan herkes hüngür hüngür ağlamaktadır. Aniden bayılan Meltem'i görürüz. Özgür kucağına alır onu. Hastaneye götürürler.

98-(ÖZGÜR, MELTEM, SELİN/HASTANE/İÇ/GÜNDÜZ)

Meltem'i odaya almışlardır. Selin odadan çıkar. Özgür kapının önündedir. Selin'in çıktığını görünce onun yanına gelir.

ÖZGÜR: Durumu nasıl?

SELİN: Bebek de o da iyi. Biraz dinlenmeleri lazım.

Bunları söyledikten sonra gider Selin. Özgür odadan içeri girer.

99-(BARIŞ, İREM/SOKAK/DIŞ/GÜNDÜZ)

Yolda yürümektedirler. Barış'ın acısı gözlerinden okunmaktadır. Öfke- Acı karışımı bir duygu içindedir.

İREM: Kolay değil, kardeşim dediğin insanı kaybetmek. Allah sabır versin.

Hiçbir şey söylemez Barış. Gözleri her zamanki gibi boş bir şekilde uzağa bakmaktadır.

100-(BARIŞ, İREM/SAHİL/DIŞ/GÜNDÜZ)

Bankta oturmaktadırlar. İrem, Barış'a Barış da denize bakmaktadır. Barış'ın bu hâline daha fazla dayanamaz, konuşmaya başlar.

İREM: Sen güçlü birisin çabuk toparlarsın.

Barış her zamanki gibi gözleri uzaklara bakacak şekilde cevap verir.

BARIŞ: Sana bu kadar eziyet çektirmeme rağmen hâlâ benim yanımdasın.

İREM: Benim yerimde kim olsa aynı şeyi yapardı.

BARIŞ: Bu kadar acı çeken biri yapmazdı.

Yüzünü İrem'e döner.

BARIŞ: İlk tanıştığımız günü hatırlıyor musun?

İREM: Evet.

Barış kolundaki saati gösterir.

BARIŞ: Bu saati o zamanlar yeni almıştım. Seninle tanışmadan 1 gün önce.

101-(BARIŞ, İREM, FİĞÜRANLAR/SINIF/İÇ/GÜNDÜZ)

Flashback in. Barış dışında kimsenin olmadığı bir sınıftayız. Sıraya oturmuş elindeki cevap anahtarı ile deneme kitapçığını kontrol etmektedir. Aniden öğrenciler sınıfa girmeye başlar. Sınıfa giren iki kişi arasında konuşurken Barış, sınıfta seminer olacağını duyar. Sınıf dolduktan sonra İrem içeri girer, kendine yer arar, Barış'ın yanı dışında bir yer daha boştur, oraya bakar, orada oturan kızla göz göze gelir, birbirlerine öfkeyle bakarlar, sonra Barış'ın oturduğu yere gelir.

İREM: Yanınıza oturabilir miyim?

BARIŞ: Tabi, buyrun.

Oturur yanına. Seminer Hocası içeri girer.

SEMİNER HOCASI: Merhaba arkadaşlar. Sizi burada toplamamızın nedeni Öğrenci psikolojisi hakkında fikir edinmenizi sağlamak. Siz de biliyorsunuz Psikoloji hayatımızın her alanına etki ediyor. Özellikle öğrencilik hayatımızda Ayrı bir öneme sahip. Bu yüzden sizinle bir seminer yapmayı uygun gördük.

Hoca konuşurken, Barış doğru ve yanlışını hesaplamaya başlar. Telefonunu çıkarır ve puanını hesaplar. İrem, puanı gördükten sonra,

İREM: Bu puanla iyi bir mühendislik kazanırsınız.

BARIŞ: Aynen, İnşallah aynı başarıyı sınavda da gösterebilirim.

İREM: İnşallah.

O sırada saatine bakar Barış. Saati durmuştur. Saatinin durduğunu görünce çok şaşırır. İrem, saatin durduğunu görür, bir şey söylemez. Barış da kolundan saati çıkarıp cebine koyar. Hocayı dinlemeye devam ederler.

102-(BARIŞ, İREM/SAHİL/DIŞ/GÜNDÜZ)

Flashback out. Barış konuşmaya devam eder.

BARIŞ: İşte o gün saatimin durması, bu işin olmayacağını net bir işaretiydi.

Bunu neden böyle yorumluyorum biliyor musun? Çünkü o saat senle ayrıldıktan

1 dakika sonra çalışmaya başladı. Biz beraber olamayız İrem. Olsak bile şimdi

olamayız, çünkü her aşkın bir zamanı vardır, şu an o zaman değil.

İrem, bu sözlerden sonra telaşlı bir şekilde konuşmaya başlar.

İREM: Sakın başını belaya sokacak bir şeye kalkışma Barış. Sakın!

Barış, oturduğu yerden kalkar İrem'e dönüp aşk dolu gözlerle bir süre bakar. Sonra arkasını dönüp gider. İrem arkasından bağırılmaktadır.

İREM: Barış sakın! Barış!

Arkasını bile dönmeden yürümeye devam eder Barış. İrem ayağa kalkar ve söylediği son söz Barış'ın durmasına neden olur.

İREM: Eğer beni birazcık seviyorsan ve seni affetmemi istiyorsan, başını belaya

Sokmayacaksın Barış!

Barış bu sözden sonra arkasını dönmeden bir süre durur. Sonra yürümeye devam eder.

103-(BARIŞ, ÖZGÜR, MELTEM, NERGİS, CEMAL/BARIŞ'IN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Meltem'i kanepeye uzatır Özgür. Nergis ağlamaklı bir şekilde Meltem'e bakmaktadır. Cemal, Meltem'in başını okşar.

CEMAL: Bundan sonra bizim evde kalacaksın kızım. O eve dönmeni istemiyorum.

Burada bizimle olman senin için daha iyi olacak.

Meltem konuşmak ister, Nergis sözünü keser.

NERGİS: İtiraz istemiyoruz.

Kapı çalar, Özgür kapıyı açar, Barış içeri girer. Meltem'in yanına gelir. Meltem, Barış'ı görünce doğrulmak ister, Özgür'ün de yardımıyla uzandığı yere oturur. Barış yanına gelir. Meltem dışında herkesi dışarı çıkarır.

BARIŞ: Sana söz veriyorum, bu yaptığı babanın yanına kâr kalmayacak. Gerekirse

Kendi ellerimle öldüreceğim onu. Burada bizimle beraber bebeğini de kucağına alıp

Yaşayacaksın. Sen bana kardeşimin emanetisin. Gözümün önünde olacaksın.

Anlaştık mı?

MELTEM: (Gözü yaşlı) Anlaştık.

Sarılr Barış'a hüngür hüngür ağlamaya başlar.

104-(MELTEM'İN BABASI VE ADAMLARI/ORMANLIK ALANDA BİR EV/İÇ/GECE)

Oturma odasında oturmuş, elinde viskisi televizyon izlemektedir Meltem'in Babası. Adamlarından biri içeri girer.

1. ADAM: Efendim, mekânın yakınlarında birini tespit ettik.

M. BABASI: Evin bahçesine adım atar atmaz etkisiz hale getirin, sonra da

Bana haber verin. Gerekeni ben yapacağım.

1. ADAM: Emredersiniz efendim.

105-(BARIŞ/MELTEM'İN BABASI'NIN ADAMLARI/EVİN BAHÇESİ/DIŞ/GECE)

Hızlı adamlarla eve yaklaşan Barış'ı görürüz. Önündeki duvardan tırmanıp evin bahçesine atlar. O sırada Meltem'in Babası'nın 5 adamı tarafından etrafı sarılır. Hepsine teker teker bakar Barış. 1. Adam onu etkisiz hale getirmek için saldırır ama Barış dönerek suratına tekme geçirir. 2. Adam yumruk sallar, Barış kolundan tutup, O kolu kırar, göğüs kafesine tekme atıp onu da yere serer. 3. Adam tekme sallar Barış eliyle bloklar, karnına arka arkaya 3 yumruk atar, adam'ın kafasını eğip dizini kafasına geçirir. 3. Adam da yere düştükten sonra 4. ve 5. adam ellerinde zincirleri sallaya sallaya Barış'ın etrafında döner. 4. adam aniden zinciri Barış'a doğru sallar ama Barış zinciri tutar, 4. adamı kendine doğru çekip kafayı gömer, adam sendelerken sıçrayarak sol ve sağ beyinciğinin olduğu tarafa 2 eliyle şiddetli bir şekilde vurur, 4. adam da yere düşer. 5. Adam zinciri bırakarak koşmaya başlar. Barış koşarak önüne atlar. 4. Adamdan aldığı zincirle 5. Adam'ın her tarafına vurmaya başlar. 5. Adam kanlar içinde yere yığılır.Çimlere dökülen dişleri ekranda görünür. Onun da işini bitirdikten sonra içeri doğru yürür Barış.

106-(BARIŞ, MELTEM'İN BABASI/GİZLİ EV/İÇ/GECE)

Meltem'in Babası elinde silahı bahçeye doğru yürümektedir, Barışla karşılaşır karşılaşmaz silahı ona doğrultur. Barış çıldırmış gözlerle ona bakmaktadır.

M. BABASI: Yolun sonuna geldin delikanlı.

Hiçbir şey söylemez Barış. Kamera evin dışarıdan genel görüntüsünü gösterir, 2 el silah sesi duyulur.

107-(MELTEM, NERGİS, CEMAL/BARIŞ'IN EVİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Ertesi gün. Nergis mutfakta kahvaltı hazırlamakta, Cemal de ona yardım etmektedir. Mermerden doğranmış domates ve salatalık tabağını alıp sofraya bırakır Cemal. Nergis de yumurta haşlarken, bir yandan da Cemalle konuşmaktadır.

NERGİS: Barış'ın yatağı kapalıydı.

CEMAL: Benim haberim var, Özgürlere gideceğini söylemişti dün.

O sırada telefonu çalar.

CEMAL: Efendim.

Aniden Cemal'in elindeki telefon yere düşer. Kalbini tutar Cemal, Nergis Cemal'in yanına gelir.

NERGİS: Cemal!

CEMAL: Barış!

108-(BARIŞ/NEZARET/İÇ/GÜNDÜZ)

Nezarethanede oturan Barış ekranda görünür. Gülümseyen gözleri uzağa dalmıştır yine.

109-(BARIŞ, MUSTAFA/ÜNİVERSİTE KANTİNİ/İÇ/GÜNDÜZ)

Flashback in. Barışla Mustafa karşılıklı oturmaktadır. Mustafa yine iğrenç espri yapmaktadır.

MUSTAFA: Karşıdan karşıya geçmek isteyen teyzeyi karşıya geçirdim sonra
Denize attım. Ne demişler iyilik yap denize at.

Bu sözlerden sonra Barış sinirli bir şekilde Mustafaya bakar. Eline bıçağı alıp Mustafanın gülmeleri eşliğinde Mustafanın yüzünde gezdirmeye başlar.

110-(BARIŞ, MUSTAFA, ÖZGÜR/PARK/DIŞ/GECE)

Çimlerde oturmaktadırlar. Özgür, hayatın sıkıcılığından yakınmaktadır.

ÖZGÜR: Hayat çok sıkıcı yeğenim.

MUSTAFA: O senin sıkıcılığındır yeğenim.

ÖZGÜR: Deme öyle yeğen.

MUSTAFA: Ee gerçekler acıdır, Baklava tatlıdır o zaman baklava gerçek
Değildir.

Bu espriden sonra Barış pantolonunun kemerini çıkarır, Özgürde elini kırtlatmaya başlar, Bunları gören Mustafa kaçmaya başlar, Barış ve Özgür de kovalamaya. Kovalarlarken Özgür'ün sesi duyulur.

ÖZGÜR: Gel buraya, dayımdan kaçma yeğenim!

111-(BARIŞ, MUSTAFA/ÇAY BAHÇESİ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Önlerinde çay denize karşı oturmaktadırlar. Mustafa mahçup bakışlarla Barış'a bakar.

MUSTAFA: Benim yüzünden hayatın mahvoldu dostum. Hakkını helal et.

Barış ciddi bir şekilde ona doğru bakar.

BARIŞ: Ortada helal edilecek bir durum yok.

Bunu söyledikten sonra gülümser.

BARIŞ: Çünkü sen onu gerektirecek bir şey yapmadın. Kardeşler arasında olur

Böyle şeyler. Hem sen beni zorlamadın ki sadece fikrini söyledin.

O yüzden takma kafana.

Bunu söyledikten sonra denize doğru bakmaya başlar. Mustafa da önce gülümseyerek Barış'a sonra denize bakar.

112-(BARIŞ, ÖZGÜR, NERGİS, CEMAL, MELTEM/NEZARETHANE/İÇ/GÜNDÜZ)

Flashback out. Nezarethanede Barış'ın gülümseyen bakışlarının yerini gözü yaşlı bakışlar almıştır. Ağlayan gözlerle Nergis gelir nezaretin önüne. Daha sonra Özgür, Cemal ve Meltem. Nergis, ağlamaklı bir sesle;

NERGİS: Oğlum!

Barış yerinden kalkar, parmaklığın önüne gelir.

BARIŞ: Anacım.

NERGİS: Neden yaptın?

BARIŞ: Arkadaşımın kanını yerde bırakmak istemedim anne.

CEMAL: Sen kimseyi öldüremezsin ki oğlum! Dayaktan hastanelik edersin, yine öldüremezsin.

BARIŞ: Oldu malesef Baba. Gözümü kırpmadan kalbine 2 kurşun sıktım.

Bunları söylerken, Meltem'in gözünden yaş gelir.

BARIŞ: Ağlama Meltem. Kardeşimin intikamı yerde kalmadı. Ben bir nebze de
Olsa rahatladım, sen de rahatla.

Meltem akan gözyaşlarını siler, kafasıyla "Tamam." işareti yapar. Sonra Özgür'ü yanına çağırır. Özgür yanına gelir.

BARIŞ: Özgür senden bir ricam olacak.

ÖZGÜR: Seni dinliyorum.

BARIŞ: Ben hapisten çıkana kadar, Meltemle sen ilgilen olur mu?

ÖZGÜR: Gözün arkada kalmasın.

BARIŞ: Kalmaz yeğenim, sana güveniyorum.

Sonra diğerlerine döner.

BARIŞ: Hadi gidin siz.

Nergis ve Meltem ağlamaklı bir şekilde yürürler. Nergis oğluna son kez bakar, sonra yürümeye devam eder. Cemal de oğluna uzun uzun bakar, gözünden bir damla yaş gelir.

BARIŞ: Gidin baba.

Özgürle beraber o da gider.

113-(BARIŞ, DEVRAN, ADAMLARI, SELİM, GARDİYAN/KOĞUŞ/İÇ/GÜNDÜZ)

Devran ve 2 adamı koğuşta masada oturmaktadır. Çayları önünde sohbet ederken, koğuşun kapısı açılır, Barış gardiyan eşliğinde içeri girer. Devran ve adamları Barış'ı tepeden tırnağa süzer. Barış da onlara tip tip bakar. Devran konuşmaya başlar.

DEVTRAN: Allah kurtarsın.

BARIŞ: Eyvallah.

Geçer sağ üst taraftaki boş olan yatağa elindeki bavulu bırakır. Devran ve adamları hâlâ tip tip bakmaya devam etmektedir.

1. ADAMI: İndireceğimiz adam bu mu abi?

DEVTRAN: Evet, gece işaretimle girtlağına çökeceksiniz.

Barış, yatağına çıkıp uzanır, alt tarafında uyumakta olan Selim uyanır yukarı doğru bakar, Barış'ı görür.

SELİM: Allah kurtarsın kardeş.

BARIŞ: Eyvallah kardeş.

SELİM: Seni hangi suçtan attılar?

BARIŞ: Kardeş intikamı almaktan.

SELİM: Öz kardeşini mi öldürdüler?

Barış gözleri dalmış bir şekilde,

BARIŞ: Can kardeşimi öldürdüler.

SELİM: Başın sağolsun.

BARIŞ: Dostlar sağolsun.

114-(BARIŞ, SELİM, DEVRAN, ADAMLARI, KOĞUŞ/İÇ/GECE)

Elinde seccade, yere sermekte olan Barış'ı görürüz. Selim yatağında gözleri kapalı, Devran ve adamları ise Barış'ı gözetlemektedir. Seccadeyi serdikten sonra namaz pozisyonunu alır Barış. Niyetini getirir ve namaza başlar.

115-(BARIŞ, SELİM, DEVRAN, ADAMLARI, GARDİYAN/KOĞUŞ/İÇ/GECE)

Diz çökmüş, ellerini semaya kaldırmış, dua etmektedir Barış. Devran uyuyor numarasına yatmış, adamlarından biri ise elinde bıçakla iyice Barış'a yaklaşmıştır. Bıçakla tam boğazını tutacakken, Selim adam'ın kolunu tutar, kafayı burnuna gömer. Adam yere düşer. Barış arkasını döner, yerdeki adama öfkeyle bakar. Selim gider, kapıya vurur, gardiyan gelir, kapıyı açar.

GARDİYAN: Neler oluyor burada?

SELİM: Bu adam, Barış'ı bıçaklayacakken, son anda elinden aldım.

GARDİYAN: 1 hafta hücrede yatsın da aklı başına gelsin.

Alır, adamı koğuştan çıkarır. Barış, Selim'e döner.

BARIŞ: Gardiyanlar senin sözünle neden hareket etti?

SELİM: Bu hapisanedeki herkes, Selim'in ne kadar dürüst biri olduğunu bilir.

BARIŞ: Hayatımı kurtardın, bu iyiliğini unutmayacağım.

SELİM: Unut gitsin.

Yatağına geçer uzanır. Barış gülümseyerek ona bakar.

116-(ÖZGÜR, MELTEM/YEMEK SALONU/İÇ/GÜNDÜZ)

Alışveriş merkezinin en üst katında yemek yemektedir Meltem ve Özgür.

ÖZGÜR: Nasıl iyi geldi mi dışarı çıkmak?

MELTEM: Evet, çok teşekkür ederim.

ÖZGÜR: Bu aralar içine çok kapanıksın. Bir sıkıntın var belli, ama söylemiyorsun.

MELTEM: Sana öyle gelmiş.

ÖZGÜR: Eğer anlatmak istersen...

Meltem sözünü keser.

MELTEM: Bowlinge aran nasıl?

Özgür, çabalarının boşa gittiğini anlar.

ÖZGÜR: Peki sen bilirsin.

MELTEM: Bir soru sordum sana.

ÖZGÜR: Fena değilim.

MELTEM: Hadi gidip oynayalım.

ÖZGÜR: Olur.

Bowling salonuna doğru yürürler.

117-(ÖZGÜR, MELTEM/BOWLING SALONU/İÇ/GÜNDÜZ)

Bowling maçı onlar için başlamıştır. Meltem'in strikeleri, Özgür'ün moralini bozmaya başlamıştır. Maç sonu Özgür için ağır bir yenilgiden başka bir şey değildir.

118-(ÖZGÜR, MELTEM/SOKAK/DIŞ/GÜNDÜZ)

Yolda yürümektedirler. Meltem aniden hüzünlü bir şekilde duraksar.

MELTEM: Beni Barış'ın yanına götürür müsün?

ÖZGÜR: Nerden çıktı bu şimdi?

MELTEM: Neyse sen zahmet etme ben tek başıma giderim.

ÖZGÜR: Dur, tamam götüreceğim seni.

119-(BARIŞ, SELİM, DEVRAN, ADAMI, GARDİYAN/KOĞUŞ/İÇ/GÜNDÜZ)

Devran, yatakta uzanmakta, adamı Devran'ın altındaki yatakta oturmakta, Barış ve Selim ise masada oturup çay içmektedirler.

SELİM: Bu 2 haftalık süreçte seni çözdüm kardeş.

BARIŞ: Sonuç iyi mi kötü mü?

SELİM: Ben anlatayım orasına sen karar ver.

BARIŞ: Seni dinliyorum.

SELİM: Yanlış anlama ama sende adam öldürecek tip yok kardeş.

BARIŞ: Neden?

SELİM: Delikanlı adamsın, bileğin de kuvvetli, ben de dahil bu hapishanedeki

Herkesi, istesen hastanelik edersin, ama sen adam öldüremezsın kardeş.

BARIŞ: Sorumun cevabını alamadım kardeş.

Selim, eliyle tavanı işaret eder.

SELİM: Onun korkusu kardeş, onun korkusu.

Kapı açılır, gardiyan içeri girer.

GARDİYAN: Barış Cengizoglu.

BARIŞ: Benim.

GARDİYAN: Ziyaretçin var.

Yerinden kalkar Barış, gardiyanla birlikte koğuştan çıkarlar.

120-(BARIŞ, ÖZGÜR, MELTEM/ ZİYARETÇİ ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Kapı açılır, Barış içeri girer. Gardiyan dışarıda bekler.

BARIŞ: Hoş geldiniz.

Doyasıya ikisine de sarılır sırayla.

ÖZGÜR: Hoş bulduk.

BARIŞ: Nasılsınız, neler yapıyorsunuz?

ÖZGÜR: İyi allaha şükür, seni sormalı.

BARIŞ: İyiyim Özgür, iyiyim.

ÖZGÜR: Meltem seni görmek istedi.

Barış, Meltem'e bakarak;

BARIŞ: Öyle mi?

ÖZGÜR: Evet.

BARIŞ: Yeğenim sen dışarıda bekler misin bizi?

Özgür şaşkın bir şekilde;

ÖZGÜR: Tamam.

Dışarı çıkar odadan.

BARIŞ: Ne oldu?

MELTEM: Vicdan azabı çekiyorum Barış. Sen burada benim yerime yatmaya
Devam ettikçe, çekmeye de devam edeceğim.

Barış, sinirlenir.

BARIŞ: Birincisi o sesini alçalt! İkincisi karnındaki çocuğunu düşün aklını
Başına topla. Bir daha da bu konuyu açma.

MELTEM: Ama Barış!

BARIŞ: Çocuğun için bunu yapacaksın Meltem. O çocuk hapisanede
Doğmayacak. Bir daha da bunun için yanıma gelmeyeceksin.

MELTEM: (Gözü yaşlı) Anlaştık.

Gardiyan içeri girer.

GARDİYAN: Süre doldu.

Meltem kalkar, kapıya doğru yönelir.

BARIŞ: Özgür'e söyler misin yanıma gelsin.

Gardiyan döner.

BARIŞ: Sadece 1 dakika.

Meltem çıkar, kamera Barış'a yaklaşır.

121-(BARIŞ, MELTEM, MELTEM'İN BABASI/GİZLİ EV/İÇ/GECE)

Flashback in. Meltem'in Babasının silahı Barış'a doğrulttuğu yerden alıyoruz.

Tam tetiğe basacakken kamera, yakın plânda kalbine isabet eden 2 kurşunu gösterir.

Sonra Barış ve en son elinde babasına doğrulttuğu silahla Meltem görünür. Barış arkasını döner, Meltem'i görür olduğu yerde kalakalır. Meltem'in gözlerinden damlalar halinde yaş gelmektedir. Barış, yanına gider, elinden silahı alır.

122-(BARIŞ, MELTEM/MUTFAK/İÇ/GECE)

Elindeki bezle parmak izlerini temizlemektedir Barış. Meltem ise Barış'ın ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışmaktadır.

MELTEM: Ne yapıyorsun?

BARIŞ: Hayatını kurtarıyorum.

MELTEM: İstemiyorum.

BARIŞ: Karnındaki çocuk için bunu istemek zorundasın. Tek kelime daha Etmeni istemiyorum.

İzleri temizledikten sonra kendi elleriyle tutar silahı. Meltem, ağlayarak Barış'a bakar. Barış'ın yüzünde en ufak bir tereddüt bile yoktur.

123-(BARIŞ, GARDİYAN/ZİYARETÇİ ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Flashback out. Özgür çıkmıştır, gardiyan tekrar içeri girer.

GARDİYAN: Hadi gidiyoruz.

Yerinden kalkar Barış. Gardiyanla birlikte çıkarlar..

124(İREM, VEYSEL/İREM'İN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Evden çıkar İrem, yürümeye başlar. Biri tarafından takip edildiğinin farkında değildir. Kamera, takip eden kişiyi göstermez. Takip eden kişi iyice yaklaşır ve elindeki sopayı kaldırır sopa hızla aşağıya doğru inerken kamera kararır.

125-(İREM, VEYSEL/BOŞ BİR DEPO/İÇ/GÜNDÜZ)

Elleri ve ayakları sıkı bir şekilde bağlanmış sandalyede oturmaktadır İrem. Kamera İrem'i gösterdikten sonra kaçırın adamın önce ayaklarını, daha sonra yavaşça yükselerek yüzünü gösterir ve Veysel'in yüzü ekranda görünür. İrem, öfke ile Veysel'e bakmaktadır. Veysel, küstahça yaklaşır, ellerini İrem'in saçlarına götürür, İrem kendini geri çeker.

VEYSEL: Beni özledin mi?

İREM: Allah senin belanı versin! Ne istiyorsun benden!

VEYSEL: Geçen sefer yarım kalan bir işimiz vardı seninle, unuttun mu yoksa?

Küstahça gülmeye başlar.

İREM: Yardım edin! Kimse yok mu!

VEYSEL: Bu ıssız alanda kimse seni duyamaz güzelim, boşuna o güzel

Sesini yorma.

İrem'in etrafında dönmeye başlar.

VEYSEL: Seni sevgilin de kurtaramaz artık. Gel inat etme, zevkini

Beraber yaşayalım.

İrem, bir süre ona bakar. Aniden suratına tükürür. Veysel, sakın bir şekilde yüzünü siler, sonra arka arkaya İrem'in yüzüne vurmaya başlar. İrem kanlar içinde sandalyeden düşer.

VEYSEL: Bakalım bu sefer seni kim elimden kurtaracak?

O sırada arkasından bir ses gelir.

BARIŞ: Ben kurtaracağım.

Veysel arkasını döner, Barış'ı görür, şaşkınlıktan ne yapacağını bilemez.

VEYSEL: Ama, sen, nasıl?

BARIŞ: Önce onu kurtaracağım, sonra senin azrailin olacağım.

Veysel, hiçbir şey söyleyemez, sadece Barış'a bakar ve korkusunu hissettirmemeye çalışır. Barış, Özgür'e seslenir, Özgür içeri girer.

BARIŞ: İrem'i al, hastaneye götür.

Özgür İrem'in yanına gider, onu yerden kaldırır, iplerini çözdükten sonra kucağına alıp depodan çıkar. Depoda sadece Barış ve Veysel kalır.

BARIŞ: Önce İrem'e kalkan ellerini kıracağım, daha sonra onu buraya

Getiren ayaklarını. Öyle bir hâle geleceksin ki keşke ölseydim

Diye feryad edeceksin.

Ellerini kırtlatır Barış. Veysel'in üzerine doğru yürümeye başlar. Veysel, korkudan altına bırakmamak için kendini zor tutmaktadır. Kendisine yaklaşan Barış'a sol eliyle yumruk sallar, ama Barış kolunu tutup kırar. Acı içinde bağırmaktadır Veysel. Diğer koluna yaklaşır Barış. Onu da tutup kırar. Gözyaşları içinde acıyla diz çöker Veysel. Ayaklarından sürükleyerek deponun dışına çıkarır Veysel'i.

126-(BARIŞ, VEYSEL/DEPONUN DIŞI/DIŞ/GECE)

Veysel yerde ağlamaktan yüzleri kızarmış bir şekilde yatarken, Barış yerdeki küreği alır. Yerde sürükleyerek Veysel'in yanına getirir. Gözleri yerinden fişkırmak için iyice zorlamaya başlamıştır Veysel'i. Küreği kaldırıp sırayla sol ve sağ bacağına arka arkaya

indirir Barış. Veysel acıya daha fazla dayanamaz ve sesi kesilir. Kamera öfkeyle Veysel'e bakan Barış'ı gösterdikten sonra yavaş yavaş uzaklaşmaya başlar ve sahne biter.

127-(ÖZGÜR, İREM, SELİN/YOĞUN BAKIMIN ÖNÜ/İÇ/GECE)

Kamera önce İrem ve İrem'in durumunu kontrol eden Selin'i daha sonra da yoğun bakımın önünde bekleyen Özgür'ü gösterir. Kontrollerini bitirdikten sonra odadan çıkar Selin. Özgür'ün yanına gelir.

ÖZGÜR: İyileşecek mi?

SELİN: Bu geceyi atlatırsa yarın akşam taburcu edebiliriz. Geceyi

Atlatmasını bekleyeceğiz.

Bunları söyledikten sonra oradan ayrılır Selin. Kamera Özgür'e doğru yaklaşır.

128-(BARIŞ, ÖZGÜR, GARDİYAN/ZİYARETÇİ ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Flashback in. Ziyaret zamanındayız. Barış ve Özgür karşılıklı oturmaktadır.

BARIŞ: Senden bir şey rica edeceğim Özgür.

ÖZGÜR: Yapabileceğim bir şeyse hiç düşünmeden yaparım.

BARIŞ: Bu adres İrem'in evinin adresi. Senden isteğim, buraya gidip

Onunla son kez görüşmek istediğimi söylemen.

Özgür, sandalyeden kalkar, kapıyı açar ve odadan çıkar. Gardiyan içeri girer.

GARDİYAN: Hadi gidiyoruz.

Yerinden kalkar Barış, gardiyanla beraber odadan çıkar.

129-(İREM, ÖZGÜR, VEYSEL/ İREM'İN EVİNİN ÖNÜ/DIŞ/GÜNDÜZ)

Evin önüne yaklaşmıştır Özgür, o sırada İrem'in çıktığını fark eder adımları yavaşlar, Veysel'in gizlendiği yerden çıktığını görür, takip etmeye başlar, İrem'in kaçırıldığını görür ve onları takip eder.

130-(BARIŞ, SELİM, DEVRAN, ADAMLARI, GARDİYAN1, GARDİYAN2/KOĞUŞ/İÇ/GÜNDÜZ)

Yatağında uzanmış kitap okumaktadır Barış. Kapı açılır, Gardiyan1 ile birlikte Selim içeri girer, Gardiyan 1 çıkar kapı kapanır. Selim, Barış'ın yanına gelir, kulağına fısıldar.

SELİM: Arkadaşından haber geldi. Kız Veysel diye biri tarafından

Kaçırılmış.

Bariş önce kısa bir süre şok geçirir, sonra gözlerine öfkeden kan gelir.

BARIŞ: Benim bu delikten birkaç saatliğine kaçmam lazım.

SELİM: Onu hallederiz de önce buradan bir sebeple çıkarılman lazım.

Bariş bir süre düşünür aklına bir şey gelmez, o sırada Devran'ın küstah sesi duyulur

DEVİRAN: Ne konuşuyorsunuz biz de bilelim.

Bariş, Devran'a bakar, sonra Selimle göz göze gelir. Kitabı yatağa bırakır, yataktan iner.

BARIŞ: Sen sabrımı iyice zorlamaya başladın artık.

Devran, yatağından kalkar Barış'a doğru yürümeye başlar.

DEVİRAN: Çok merak ettim, acaba sabrın zorlanınca ne yapıyorsun?

Adamları da yataklarından kalkmıştır.

Bariş, önce hafifçe gülümser. Sonra kafayı burnunun ortasına gömer, Devran burnunu tutak yere düşer. Adamlarından ikisi Barış'a ikisi Selim'e doğru koşar. Barış birini kolundan tutarak masanın üzerine fırlatır. İkincisi yumruk sallar, kolunu tutar, ters çevirip karnına tekmeyle gömer, sonra kafasını tutup sandalyenin köşesine geçirir, adam yere düşer. Selim de birinin iki kolundan tutup kafayı suratına gömer, ikincisinin ise suratına ve karnına arka arkaya yumrukları geçirdikten sonra kafasını kendi yatağının demir kısmına geçirip yere atar, kapı açılır Gardiyan1 ve Gardiyan2 içeri girer. Yerde yatan Devran'ı ve Adamlarını görünce Barış ve Selim'i alıp koğuştan çıkarlar.

131-(BARIŞ, GARDİYAN1/KORİDOR/İÇ/GÜNDÜZ)

Koridorda Gardiyan1 ile yürümektedir Barış.

GARDİYAN1: Gece 12 den önce burada ol, yoksa affetmem gerekeni uygulayım.

BARIŞ: Merak etme 12 den önce burada olacağım.

132-(BARIŞ/MEZARLIK/DIŞ/GECE)

Flashback out. Aynur Aydın'ın "Emanet Beden" şarkısı eşliğinde mezarlıkta yürür Barış. Mustafa'nın mezarının yanında durur. Fatıha suresini okuduktan sonra, Mezar taşının köşesine oturur, yaşlı gözlerle mezar taşına bakar. Şarkının son kısmında mezar taşından kalkar, kamera arka planda Barış'ın bitkin ve yorgun adımlarını gösterir.

133-(İREM, ÖZGÜR, MELTEM/HASTANE ODASI/İÇ/GÜNDÜZ)

Ertesi gün. Kamera odada uyuyan İrem ve yanı başında bekleyen Özgürle Meltem'i gösterir. Gözleri yavaşça açılmaya başlar İrem'in. Özgürle Meltem'i görür.

İREM: Neredeyim Ben?

ÖZGÜR: Hastanedesiniz.

İREM: Buraya nasıl geldim?

ÖZGÜR: Sizi ben getirdim.

İREM: Hayatımı siz mi kurtardınız?

Özgürle Meltem birbirlerine bakar.

ÖZGÜR: Barış kurtardı.

Barış lafını duyan İrem kısa bir şaşkınlık gösterir, hızlıca yerinden doğrulmaya çalışır, Meltem ona yardım eder.

İREM: Nasıl?

ÖZGÜR: Bana sizinle son kez görüşmek istediğini ilettili ve ben de bunu Size iletmek için yola çıktım. O sırada sizin kaçırıldığınızı Gördüm ve Barış'a haber verdim. Sonra gelip hayatınızı kurtardı Ve hapse geri döndü.

Bunları dinledikten sonra iki gözü iki çeşme ağlamaya başlar İrem.

MELTEM: Özgür, bize biraz müsaade eder misin?

ÖZGÜR: Nasıl istersen. (Odadan çıkar.)

MELTEM: O hep çevresindekiler için yaşadı. Sizin için hapisten kaçtı, Mustafa için babamın evini bastı ve benim için kendini hapse Attı.

Son cümleyi duyan İrem, büyük bir şaşkınlıkla Meltem'e bakar. Meltem anlatmaya devam eder.

MELTEM: Oraya sadece babamı hastanelik etmek için gitmişti, babam Silahı doğrultmuş tetiği çekmek üzereydi, kardeşi için ölmeye

Hazırdı. Ama ben tetiğe bastım ve babam kanlar içinde yere

Yığıldı. O da karnımdaki çocuk için kendini feda etti.

İrem artık iyice bitik durumdadır. Kapı çalar, Özgür elinde gazete ile içeri girer, keyiflidir. Gazeteyi İrem'e uzatır. İrem gazeteyi alır, gülme - ağlama karışımı bir duyguyla gazetedeki haberi okur. Veysel'in bir meydanda tekerlekli sandalyede her tarafı alçıda oturuşu ve üzerindeki pankartta yazan yazı haber konusu olmuştur. Pankartta şunlar yazmaktadır. "Tecavüze kalkıştım, azraille tanıştım." Haberi Meltem de görür, beraber gülmeye başlarlar. Kamera yavaşça uzaklaşır ve sahne biter.

134-(BARIŞ/KOĞUŞ/İÇ/GÜNDÜZ)

Ekranı 1 yıl sonra yazısı görünür. Nurettin Rençber'in "İçimdeki Ateş" şarkısı eşliğinde Kamera yatağında uzanmış derin düşünceler içinde olan Barış'ı gösterir. Kirli sakal bırakmış, uzayan saçlarının arasında beyazlar belirginleşmeye başlamıştır. Şarkı bitene kadar gözleri uzaklara tepkisiz bakar. Şarkı bittikten sonra Gardiyan içeri girer.

GARDİYAN: Barış Cengizoğlu. Serbestsin.

Serbest olduğunu duyan Barış önce şaşırır, sonra sinirlenir. Kamera Barış'a yaklaşır ve Sahne biter.

135-(BARIŞ, ÖZGÜR, NERGİS, CEMAL, ELİF/ EV/İÇ/GÜNDÜZ)

Kapı açılır, hepsi içeri girer, oturma odasına geçer oturur Barış. Nergis hemen oğlunun yanına oturur, kafasını omzuna yaslar.

NERGİS: Sensiz 1 yıl bana 100 yıl gibi geldi oğlum. Bu saatten sonra yanımdan

Ayrılmama asla müsaade etmem.

BARIŞ: Merak etme anacım, dizinin dibinden ayrılmaya hiç niyetim yok.

Ellerini okşar annesinin. Cemal içeriye Meltem'in kızı ile girer. Barış, bebeğe bakar, gülümser.

CEMAL: Yeğenin Elif'i kucağına almayacak mısın?

Babasının elinden alır Elif'i Barış. Elif tatlı gözleriyle Barış'a bakar. Yanağına öpücük kondurur Barış.

BARIŞ: Bundan sonra önce allaha sonra bana emanetsin tatlı kız.

Özgür elinde bir zarfla gelir. Barış'a uzatır.

ÖZGÜR: Meltem bunu sana bıraktı.

Bebeği Özgür'e verir Barış. Zarfı alır, içini açar, kağıdı çıkarır, okumaya başlar.

MELTEM(İÇ SES): Bana kızılıyorsundur, anlaşmaya uymadım diye, ama uydum

Anlaşmaya, kızımı sizin gibi güzel insanların yanında doğurdum. Artık hapse

Girmemem için hiçbir neden yok. Kızım önce allaha sonra da size emanet.

Kendinize çok iyi bakın.

Kağıt elinden düşer Barış'ın okuduktan sonra. Hafif tebessüm eder, sonra tebessümün yerini gözyaşı bırakır.

136-(BARIŞ, İREM/SAHİL/DIŞ/GÜNDÜZ)

Sahilde oturmaktadır İrem. Saçlarının uçlarını sarıya boyamış, güzel bir saç stili yapmıştır. Bir süre denizi seyreder. Sonra Barış yanına gelir, oturur.

BARIŞ: Yeni stilini çok beğendim.

İrem, Barış'ı görünce yerinden hızlıca kalkar, ona sınıksıkı sarılır, ağlamaya başlar. Barış da ona sınıksıkı sarılmıştır. Sarılma bittikten sonra,

BARIŞ: Ağlama güzel gözlüm, şimdi ağlama zamanı değil.

Gözyaşlarını siler İrem. Barış doyasıya ona bakar.

İREM: Bu saatten sonra yanımdan 1 saniye bile ayrılmamı istemiyorum Barış.

Sakın, bana aşkımız için doğru zaman değil gibi cümleler kullanma, bu sefer

Benden kurtulamazsın.

BARIŞ: Aşkımız için...

İrem, sözünü keser.

İREM: Barış!

BARIŞ: Aşkımız için doğru zaman İrem.

Bunu duyduktan sonra, çocukça gülümser İrem. Başını Barış'ın kalbine yaslar.

BARIŞ: Yürüyelim mi Biraz?

İREM: Olur.

Kalkarlar, yürümeye başlarlar. Kamera arka planda onların yürüyüşünü gösterirken, Erdem Ergün'ün "Zaman" şarkısı tekrar çalmaya başlar.

BARIŞ(İÇ SES): Eğer alinyazınızda o kişi varsa, dünyanın en uzak yerine

Kaçsanız bile, doğru zaman geldiğinde mutlaka karşılaşacaksınız, kaçamazsınız.

Unutmayın, Allah'ın bir "ol!" demesiyle her şey olur. Bu

Yüzden sanatçının da dediği gibi "Ol deneni yaşatır zaman."

SON